

OBSAH

Vážení a milí přátelé, bratři a sestry v Kristu,

pro mne, svým způsobem jubilejní rok, se chýlí ke konci. Zbývá jen několik málo týdnů a přehoupneme se do roku 2024. Předpokládám, že každý z Vás s přibývajícím věkem mnohem pozorněji vnímá čas svého života. Ať je nám kolik chce let, jedno je jisté a pro nás všechny společné: stárneme. Pryč jsou časy našeho mládí, kdy jsme se při leccajakých nedostatečnostech a zbrklých krocích obhajovali tím, že teprve dorůstáme a dospíváme. Ale jsou za námi i ona období zrání, spjatá s vědomím zodpovědnosti už nejen za sebe, ale i za druhé. Ostatně, skutečně dospělým člověkem je teprve ten, kdo je ochoten se nasadit pro druhé a být jim nablízku, pokud jim toho je třeba. Vyzrálý věk člověka, nebojme se to vyslovit, je stáří. Senior však není bytostí odepzanou, a proto už nepotřebnou. A ani nemusí být senilní, aby kvůli svému vysokému věku potřeboval trvalou péči a vyžadoval neustálou pozornost. Naproti tomu juniora nechápeme jako toho, který všechno může, vše je mu dovoleno, hravě překonává úskalí života a vždy jen překypuje energií a elánem. Ideálem šťastného života lidí starých i mladých je jejich propojenost a touha po vzájemném doplňování se: mladý člověk nabízí svou ještě neopotřebovanou živost, a stařec svou životní moudrost a rozvahu. Kdybych to vyjádřil jazykem současného dění v naší církvi, pak bych mluvil o vzájemném naslouchání, o respektování jeden druhého a o soucítění jednoho s druhým.

Toto všechno mě napadá ve chvíli jistého ohlédnutí se za léty, prožitými s Vámi, mezi Vámi a pro Vás. Jistě, tato léta jsou kratší etapou v celém mém pozemském životě, zato však velmi důležitou, krásnou i nelehkou zároveň. Často jsem dotazován na to, co bylo a je v biskupské službě nejkrásnější, a co je v ní nejtěžší. Podobné otázky pak následují, totiž z čeho jsem měl největší radost a pak, co mě snad i zarmoutilo. Popravdě řečeno, neodpovídám na takové otázky s nadšením a rád. Je to čistě z toho důvodu, že v každé mé odpovědi bývá pochopitelně stopa neúplnosti a jednostrannosti. Obtížně se na takové otázky reaguje i proto, že se vystavujete jistému nebezpečí, že na něco, resp. na někoho zapomenete, někoho přehlédnete. A bolest nevděčnosti bych nikomu nechtěl způsobovat. Nicméně se Vám pokusím, krok za krokem, sdělit alespoň něco z toho, co jsem již příležitostně někde někomu sdělil a jak jsem konkrétně reagoval, byl-li jsem tázán.

Čím se stává biskupská služba krásnou? Nepochybně především tím, že je za ní Dobrý pastýř Kristus. Neboť jen On k apoštolské práci povolával a dosud stále povolává. Biskupové jsou přece nástupci apoštolů. Tedy i mne Ježíš touto službou pověřil a vyznamenal. Bylo a je mým potěšením si připomínat tento první a neopakovatelný Kristův čin, vykonaný pro mne, znovu a znovu vnímat Jeho pastýřský úmysl a pozvání. Žít ve vědomí, že mě pro biskupskou službu vybral On, že jsem si ji nevybral sám, způsobuje radost duše a posiluje mé srdce. A krásné je pak všechno, co z této základní skutečnosti vyrůstá. V jednotlivých farnostech naší diecéze jsem Vašemu přátelství chtěl rozumět tak, že je projevujete Ježíši. Mohl jsem s Vámi prožívat okamžiky, které bych bez nadsázky považoval za chvíle s Kristem, osobně přítomným. Vždycky jsem se před Vámi mohl odvolávat na Něho. Přicházel k Vám On, já jen v Jeho stínu jsem vstupoval do Jeho šlépějí. Slova, se kterými jsem se na Vás obracel, jsem nejprve konzultoval s Ním. Byl to pokaždé On, koho jsem k Vám mohl a směl doprovázet. Chápete, prosím, jaká to byla a je pro mne radost?

Moje biskupská služba obsahovala a ještě obsahuje i tíživé okamžiky. Mám-li se zmínit i o tom, co je v biskupské službě těžké, pak s upřímností a lítostí Vám vyznávám, že je to především těžkopádnost mne samého, nedostatečná rozhodnost v kritických situacích předně otázek personální povahy, ale i občasné projevy nevděku a nepochopení ze strany těch, od nichž by se to nejméně očekávalo. Utěchou mi bývalo pomyšlení na Krista, snášejího rány od vlastního lidu. I mnozí Jeho nejbližší Mu nerozuměli, nechápali Ho, odešli od Něho. Ne, nesmí to být nikdy žádné bolestivství. Ježíš splnil svůj spásný úkol s vysokým stupněm statečnosti a oddanosti Otci. Nejinak to musí být i u každého biskupa, prožívajícího čas od času něco podobného.

Nezastírám, že radostí jsem prožíval mnohem více než bolestí. Co v biskupské službě může znamenat vyšší stupně štěstí než právě to, co jsem zakoušel při svých pastoračních návštěvách v terénu tak rozsáhlé diecéze, jakou ta naše litoměřická je? Těšilo mě být se svými kněžími a vnímat jejich přátelství a pochopení. Těšilo mě se s Vámi setkávat, nikoliv kontrolovat a disciplinárně kárat a dohlížet. Na vlastní oči jsem viděl Vaši upřímnou lásku k Ježíši, k Panně Marii a svatým. Na setkání jste přicházeli při mých pastoračních návštěvách proto, že jste chtěli přijít. Nikdy jsem neviděl nikoho, kdo by byl donucen se se mnou setkat, resp. setkat se s Kristem. Vytvářeli jste sice malá, ale milá společenství křesťanů, ve kterých často byli přítomni i ti, kteří se o křesťanství teprve začínali zajímat. Dle mého úsudku je naše diecéze právě takovou, ve které by se v budoucnosti mohlo urodit hodně duchovních plodů, protože jsem nikdy vědomě nechtěl udusit či přehlédnout malé, až nepatrné, ale přece jiskry ohniček Ducha svatého. Ten je přítomen tam, kde On chce přítomen být. A vane, kde a jak chce On sám.

Na přímluvu Panny Marie, svatě Zdislavy a svatého Štěpána, prvomučedníka, Vám, Vaším drahým, Vaším rodinám, celé Litoměřické diecézi žehnej Bůh!

Váš + Jan

Úvodník

Úvodní slovo Mons. Jana Baxanta **3**

Duchovní slovo

Promluva litoměřického biskupa na Kněžském dni v Litoměřicích **4**

Události

Pouť mládeže na SDM v Lisabonu **6**
Posvěcení nových zvonů v Mikulášovicích **9**
Národní svatováclavská pouť 2023 **10**

Mládež

Pěší pouť litoměřické mládeže 2023 **12**
Ohlédnutí za libereckým putováním **13**

Školství

Zahájení školního roku v církevních školách **14**
30. výročí gymnázia v Bohosudově **16**
Seminář v Schrödingerově institutu **17**

Události

Otevření centra v Údlicích **18**
Cesta 121 slaví 15 let od svého založení **19**
Nové zvony kostela v Březně u Chomutova **20**
Rozloučení s kostelníkem filipovské baziliky **21**
Břimování v kostele sv. Václava v Mostě **22**
Zdislávky (opět) v Litoměřicích **23**

Poutě a slavnosti

Poutě a slavnosti v litoměřické diecézi **24**

Napsali jste

Příspěvky z Mladé Boleslavi a Jeníkova **29**

Biblické příběhy

Příběhy apoštolského vyznání víry **30**

Personálie

Změny v ustanoveních litoměřické diecéze **31**

Zprávy

Zprávy z diecéze **32**

Charita

Diecézní Charita Litoměřice **34**

Pozvánky

Kněžská nabídka a pozvánky **36**

Fotogalerie

Ohlédnutí za událostmi měsíce **39**

Na obálce:
Žehnění zvonu sv. Zdislava z Lemberka v Březně u Chomutova 24. září 2023

Foto:
Petr Synek, Člověk a Víra

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
28. ročník • 3. číslo • 50 Kč

Promluva Mons. Jana Baxanta na Kněžském dni

Promluva litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta na Kněžském dni ve čtvrtek 12. října 2023 v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích.

Drazí bratři a otcové, kněží a jáhnové,

s velkou pravděpodobností je dnešní Kněžský den pro mne posledním, kdy k Vám mohu promluvit a z Vaší přítomnosti se potěšit. Při jisté bilanci uplynulých patnácti let si nyní uvědomuji, že jsem měl poměrně dost příležitostí Vás oslovit a jsem Vám vděčný, že jste vždy mému slovu naslouchali pozorně a doufám, že i s porozuměním. Mám-li dnes, s ohledem na finále mého pastoračního „maratonu“ biskupské služby v této diecézi, vyslovit několik slov coby na rozloučenou, pak si dovoluji shrnout do celkem pěti okruhů to, co mně leželo na srdci a co jsem Vám při daných příležitostech v průběhu času směl sdělovat. Předně to byla, pro mne velice cenná, setkání při udělování svátosti **biřmování** ve Vašich farnostech. Toužil jsem po tom, abych především oslovil samotné biřmovance, avšak i jejich kmotry, příbuzné, přátele, shromážděné farníky a ostatní, které bych zahrnul do pojmu „naši sympatizanti“. Nevedu si početní bilanci udělování svátosti křesťanské dospělosti a zodpovědnosti. Spíše jste to Vy, kdo vedete knihu biřmovanců, event. evidujete počet připravovaných. Odhaduji, že za mých 15 let jsem udělil biřmování cca sto padesátkrát, a to v některých farnostech i za tu dobu opakovaně. Přípravovali jste mladé i starší kandidáty a kandidátky přijetí svatodušního svátosti. Jsem si jist, že jste prožívali podobnou radost z pastorace právě v takových okamžicích. Vždyť se otvírala srdce Bohem nám svěřených bratří a sester, i když je zřejmé, že Duch Boží vane, kde a jak chce. Nevanne na náš povel, ale že by nesestoupil do disponovaných lidských srdcí, si nedovedeme představit. Býváme svědky vznícení svatodušního ohně, a to je jedno z jedinečných štěstí kněžského povolání. Homilii, resp. promluvu nebo kázání jsem se snažil připravovat na základě daných biblických textů. Těšilo mne opakovaně, že mne nad Božím slovem napadaly nové inspirace a nové myšlenky, užitečné především mně samému, ale snad i všem těm, ke kterým jsem mluvil. Jedním ze základních pilířů projevů Ducha Božího v nás je vždy nově probouzená ochota sdílet s druhými radost z Krista a sounáležitost s našimi bližními. Nelze se totiž držet Ježíše a současně opouštět své

Foto: Dominik Faustus

bližní. Milovat Boha a nemilovat lidi je láska falešná. Milovat lidi a nemilovat Boha je to samé.

Čas od času, vždycky na Nový rok jsem Vám i jindy zasílal své **pastýřské listy**, **alias dopisy** pro určitou dobu, např. covidovou, avšak i pro zvýraznění některých důležitých pastoračních zásad a událostí. Vedená dopisní korespondence, před odesláním pochopitelně delší dobu promyšlená a pilovaná v každém slově, je nyní poněkud zastíňována korespondencí elektronickou. Vítám ji a rád ji používám. Má však jedno nebezpečí. K PC sedneme a píšeme. Často bez pozornosti k detailům a souvislostem se v rychlém, až zbrklém tempu může ztratit ohled na citlivé povahy. Snadno tak můžeme zranit a ublížit nevhodným výrazem, nešikovným slovním obratem, který se dodatečně jen ztěžka vysvětluje, pokud vůbec. Přiznávám se Vám, drazí bratři a otcové, že s přibývajícím lety a hlásícím se stářím podléhám odpovídající rozržitosti a nedbalosti zvláště ve své

e-mailové poště. Pastýřské listy jsem se snažil formulovat, pokud možno, co nejpečlivěji a srozumitelně. Jen Vy můžete posoudit, jak se to zdařilo. Nemám žádný důvod se domnívat, že okamžitě vše, mnou napsané a odeslané, bylo všemi okamžitě přijato. Přece někdy i nad korespondencí Božího slova, určeného nám, nad biblickými texty, které rozjímáme, se i v nás, obrazně řečeno, vaří krev pastýřů. Nemyslím si, že by ona občas bouřlivá reakce byla škodlivá. Pokud bychom ale chápali Boží vzkaz jako něco, čemu musíme ihned rozumět, a když neporozumíme, tak jej odmítáme, pastýřská půda pod našima nohama by se začala tragicky drolit. Chci Vás ujistit, že jsem se na Vás ve svých pastýřských listech a dopisech obracel s důvěrou a za Vaši důvěru jsem byl vděčný.

Kněžské dny považuji a považoval jsem za setkání, nikoliv za schůzování. Se svými spolupracovníky jsem se snažil každý takový den, zjara a na podzim, sestavit tak, aby nejen byla předložena

pastorační a formační témata, ale aby byl dostatek času i pro Vaše osobní rozhovory, pro Vaše podněty a vzájemnost sdílení. Když se setkávají přátelé, vládne přátelská atmosféra a dá se vyslovit i to, co by jindy zapadlo a nepřineslo užitek. Rád jsem Vás vítal a těšil se z Vaší přítomnosti i blízkosti. Čas Kněžského dne nebyl nikdy pro mne časem ztraceným. Snad jste ani Vy nepovažovali chvíle společně se mnou strávené za chvíle promarněné. Svým slovem jsem zamýšlel jedno jediné: povzbudit Vás k tomu, abychom všichni byli spolehlivými a upřímnými duchovními pastýři, důvěryhodnými průvodci našich svěřených, a věrnými nástroji v rukou našeho Mistra a Pána. Neměl jsem nikdy touhu ve Vás vidět absolutně dokonalé církevní služebníky. Přistupoval jsem k Vám jako sám nedokonalý, a ne vždy spolehlivý, prostě jako hříšník. Radoval jsem se však, když jsem ve Vás, podobně slabých a nedostačujících spolupratřích a otcích, nalézal pochopení a citlivé vnímání mých rad a pokynů, mého slova a přání. Tyto okamžiky mám v sobě hluboce uchované. Jsem Vám za ně nesmírně vděčný.

Každé číslo našeho ACELU v úvodu obsahovalo mé **slovo**. Měl jsem jedinečnou možnost Vás pravidelně jednou za měsíc, krom prázdnin, oslovit s nějakou aktualitou, event. výzvou. Nikdy jsem neměl ambici toto slovo považovat za literární skvost. Nemohl jsem ani být, protože nejsem literát. Předpokládám, že jste si všimli, že jsem Vám připomínal jen důležité skutečnosti, nikoliv zbytečnosti. Netuším, jestli jste obězňik četli od posledního článku – personálie – a k prvnímu jste se už nedostali. Mám pro to pochopení a v duchovní správě

ve Arcidiecézi pražské jsem to dělal také někdy tak. Jistou útěchou bylo pro mne zjištění, že v některých vikariátech jste se k mému slovu vraceli a třeba na ně i otevřeně reagovali. Sledoval jsem především, aby mé slovo výstižně vyjadřovalo to, co jsem sám v duši prožíval a současně, aby Vám bylo slovem povzbuzení. Nikdy jsem si jím nechtěl snad vyřizovat účty s kýmkoliv z Vás. Bylo by to nefér, nedůstojné a hloupé. Zprvu jsem pokaždé své slovo nebo list či dopis končil prosbou o modlitby za mne. Postupně jsem od toho upouštěl, protože papež František prosil o totéž. A on jistě potřebuje modliteb více než já. Jestli jste se však za mne přesto vytrvale modlili, Bůh Vám to zaplatí! Požehnaní a prosba k Bohu za Vás je pevnou součástí mého modlitebního režimu. Ubezpečuji Vás o tom. A natrvalo Vás svěruji Panně Marii. Vím proč.

Výjimečná setkání byla pro mne ta na Zelený čtvrtek při liturgii Missa chrismatis. S předem neplánovaným přerušením v roce mé kardiologické indispozice a v čase covidové pandemie bylo pro mne velikou radostí každému z Vás podat ruku na znamení, že k sobě patříme a máme se rádi. Jednou jsem byl upozorněn, že liturgie Missa chrismatis se oním pozdravením na začátku jen zbytečně prodlužuje, že všichni spěchají a nechtějí marnit čas, byť by se jednalo o bratrské pozdravení. Té výtce jsem rozuměl. Opravdu, ve Velikonočním třídení nemáte času nazbyt. Ona výtka byla podána v upřímnosti a otevřenosti, jaká by mezi bratry měla existovat. Nicméně jsem neměl sílu se té ojedinelé výtce, určitě upřímně myšlené, podřídit. Zdravil

jsem Vás dál a nelituji toho. Jistým zcela delikátním okamžikem této dopolední liturgie Zeleného čtvrtku je obnova kněžských slibů a závazků. Byl jsem opravdu vždy dojat Vaší oddaností, opakovaným projevem poslušnosti a účty, avšak postupem let mně srdce svíralo zjištění, že naše řady řídno, sice ne radikálně, ale přece jen v jednotlivcích, opouštějících kněžskou službu. Ano, mohl jsem především já vyvinout mnohem větší úsilí, abych a abychom jako celé presbyterium neztratili nikoho z těch, kterých, jak pevně věřím, se dotkl Pán. Nechtěl jsem však nikomu ze vzdalujících se bratří zcela a navždycky zavřít branku od naší diecézní pastorační zahrady. Církevních trestů netřeba nadužívat! Moje promluva k Vám při liturgii Missa chrismatis měla ve skutečnosti jeden cíl: poukázat na Krista, předčítajícího v synagoze Písmo, na Němž se slova Písma plnila. Není větší kněžské identity a autenticity než právě toto. Jsme hlasateli Ježíšova evangelia a na nás se má naplňovat jeho síla a moc. Budeme vyslovovat jediné to, čím bude naše pastýřské, tedy kněžské srdce plné. Bude-li prázdné a znečištěné, staneme se jen puklým dunícím zvonem a výfukem, šířícím puch a prach. K takové činnosti by pak nebylo třeba Božího vyvolení a apoštolského poslání. Avšak našťástí jsme právě vyvolením a posláním, drazí bratři, byli Bohem obdarováni. Povolání ke kněžství je našim Pánem jednou dané, neopakuje se. Jedinečná perla zasvěcenosti zůstává vzácnou proto, že je jedna, a byla určena jen pro nás, každému z nás osobně a jednotlivě. Amen.

Mons. Jan Baxant

Společné foto poutníků litoměřické diecéze

Letos je to již třicet osm let od chvíle, kdy svatý papež Jan Pavel II. svolal poprvé mladé lidi z celého světa na společnou oslavu světového dne mládeže (SDM). Nikdo nečekal, s jakým nadšením bude jeho výzva přijata. Více než tři sta tisíc zástupců mladé generace tehdy připutovalo do Říma. Tak začala dlouhá řada setkání celosvětového rozměru, a pokračuje dál. Tato setkání představují konkrétní systematickou a dlouhodobou péči církve o mladé lidi. Papež tehdy předal mladým poutníkům dva symboly SDM: velký dřevěný kříž a ikonu Panny Marie. Mají připomínat, že jde především o pout' za Kristem, na níž člověka provází Ježíšova Matka.

Na rok 2023 pozval papež František mládež ke slavení SDM do hlavního

Mezinárodní mše v Portu

města Portugalska. Jako motto celého programu zvolil verš z Lukášova evangelia: „Maria se vydala na cestu a spěchala...“ Tuto velkou pout' připravovalo více než tři roky na 35 tisíc dobrovolníků z mnoha zemí světa. Zúčastnilo se jí celkem téměř milion osob (z toho 600.000 registrovaných) ze 184 zemí. Poutníky hostilo asi 6 tisíc portugalských rodin, k tomu bylo připraveno dalších 400.000 míst ve společných ubytovacích prostorách – ve školách, v tělocvičnách, na stadionech. K hladkému průběhu akce mělo přispět přibližně tisíc stravovacích zařízení, partnerů SDM.

Koordinaci pouti na SDM z České republiky zajišťovala jako obvykle Sekce pro mládež České biskupské konference, tvořená sekretariátem, dále všemi pracovníky diecézních center pro mládež (DCM) a týmy diecézních center života mládeže (DCŽM). Z litoměřické diecéze se do Lisabonu vydalo přibližně sto mladých poutníků, doprovázeli je celkem čtyři kněží. Někteří jeli ve skupinách auty (např. Liberec, Jablonec n. N.), jiní využili leteckou dopravu. Za interdiecézní

centrum života mládeže Křížovatka v Příchovicích se přihlásilo asi padesát mladých lidí.

Většina přihlášených využila možnost zúčastnit se již od 26. 7. do 31. 7. pětidenního předprogramu v diecézi Porto. Tato velká diecéze hostila dohromady více než 300.000 poutníků. Účastníci z litoměřické diecéze byli ubytováni na dvou místech: v obci Vila Cha a v městské části Porta zvané Valbom. Až na několik jednotlivců jsme spali v tělocvičnách. Zapojili jsme se do několika programů, připravených hostitelskými farnostmi. Naši kněží zajišťovali mše svaté v češtině. K dispozici jsme měli jízdenky na MHD, takže jsme se zdarma přesouvali, kam bylo třeba. Navštívit jsme mohli kostely, muzea, galerie, koncerty, modlitební setkání i pláže. Na mši svaté, celebrowané biskupem Porta 30. 7. pro všechny poutníky ubytované v jeho diecézi, se sešlo na osmdesát tisíc mladých. Celodenní program zakončila večerní velkolepá show o historii SDM.

Po neděli ve farnostech jsme se autobusy přesunuli o 300 km jižněji do hlavního města, kde jsme se registro-

Mezinárodní mše v Portu

vali v českém národním centru a ubytovali se na několika různých místech přilehlých městských částí. Naše skupina bydlela v nedaleké farnosti na Campo Grande. Místní dobrovolníci se zde o nás starali s velkým nasazením. Spalo se opět ve třídách, na kariatkách ve spacáku. K dispozici byly venkovní sprchy.

První tři dny hlavního programu v portugalské metropoli jsme mohli začínat den v českém národním centru, kde pro nás byl připraven český dopolední program: ranní modlitba, katecheze vždy některého z biskupů, mše svatá. Hudební doprovod zajišťovaly naše různé katolické kapely. Nechybělo zde sdílení základních informací. Péči o nemocné poskytoval tým českých zdravotníků. Během celého programu desítky kněží zpovídaly. Mladí k nim přicházeli ve velkém počtu. Z vlastní zkušenosti zpovědníka mohu říci, že pro mne je právě toto jeden z nejsilnějších momentů

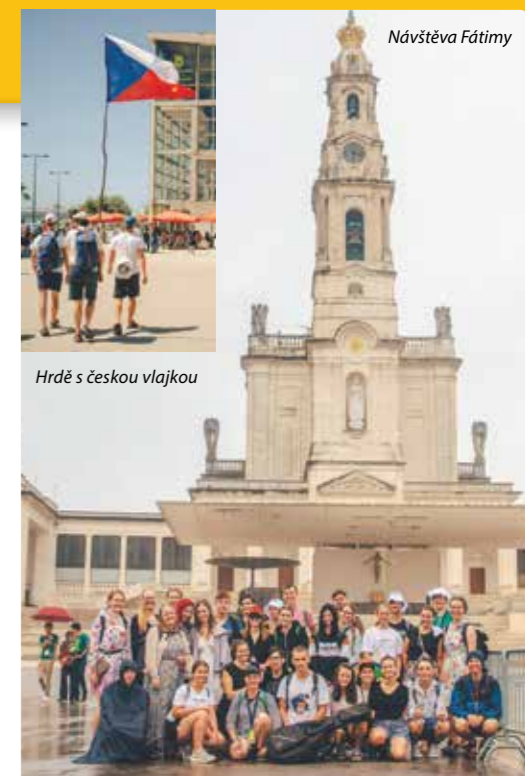

Po mezinárodní mši v Portu

takových velkých setkání: možnost být svědkem, jak Boží milost působí v srdcích lidí, pomáhat jim hledat a nalézat v osobních rozhovorech odpovědi na jejich otázky, které třeba „nikdy dříve s nikým neotevřeli“, skrze rozhršení zprostředkovávat sílu k obrácení a novému začátku.

Odpoledne pak skýtala možnost účasti na mezinárodním programu dle vlastního výběru. A bylo z čeho vybírat. Krom četných zajímavých pamětihodností hlavního města, které byly pro poutníky SDM často volně přístupné, se na mnoha místech konaly nejruznější druhy duchovních programů (modliteb, chval, adorací), koncertů nebo divadelních vystoupení.

Ve čtvrtek 3. 8. proběhl uvítací ceremoniál s papežem Františkem, v pátek 4. 8. jsme se Svatým otcem mohli prožít velmi krásnou modlitbu křížové cesty, provázenou osobními svědectvími mladých lidí.

Hrdě s českou vlajkou

Návštěva Fátimy

Dojmy účastníků SDM

... Bylo to pro mě dost náročné, nejsem zvyklá takhle dlouho cestovat a ke konci jsem to už moc nezvládala a byla i na některé nepřijemná. Ale jsem strašně vděčná za to, že jsem mohla s vámi jet, vyzkoušet si svůj první let v životě, získat nové zážitky se skvělou partou lidí, poznat novou kulturu a nové přátele, prožít nádhernou (nejen) vigílii. A ještě jedna věc. Byla jsem dva metry od papeže Františka, a když jsem ho viděla, poskočilo mi srdce radostí (a to doslova)! Zanechalo to ve mně nepopsatelné zážitky, které mi zůstanou v srdci na celý život :-)

Heďvíka G., 19 let

Asi nejdůležitějším okamžikem pro mě byla katecheze na téma milosrdenství, kterou vedl biskup Pavel Konzbul, a následující adorace s krásným hudebním doprovodem. Vlastně všechny ty body, o kterých se zmínil, byly nebo jsou pořád mými úkoly – např. odpustění si v rodinách. Přemýšlení o tom ve mně vzbudilo při adoraci vlnu lítosti a zpytování svědomí. Uvědomovala jsem si několik stále mnou neřešených problémů a zapisovala jsem si je. Najednou jsem cítila obrovskou radost a úlevu, a především motivaci k tomu, ty problémy řešit. Jsem za to opravdu vděčná.

Žofie N., 17 let

Za celé setkání jsem moc vděčná, byla to pout' se všim všudy a jsem ráda, že jsem to mohla zažít. Ale nejvíc vděčná jsem, že jsem to mohla prožít s lidmi, kteří jsou mi blízcí, navzájem jsme se celé dva týdny podporovali, popoháněli vpřed a společně to tak, celé prožili. Děkuju Bohu za všechny dary, radosti, překážky, nástrahy a lidi, které mi v Portugalsku postavil do cesty.

Karolína H., 18 let

„Maria se vydala na cestu a spěchala...“

Ahoj, mé prožití SDM v Lisabonu v pár větách: Z duchovního: Světové dny mládeže v Lisabonu mě hodně duchovně obnovily. Ty momenty, když jsou vedle vás tisíce až milion mladých věřících z celého světa mně dodaly pocitu štěstí, odvahy, radosti. Že, jak se může tady v ČR často zdát, na světě se stejným přesvědčením sám nejsem. Dále také, že jsem si došel po delší době kě zpovědi.

Z ostatního: Pínkání v tělocvičně, Super Bock, možnost zpěvu na závěrečné mši v Portu, Toi toi v City of Joy, sympatický Señor co nás ubytovával v Lisabonu, zelenina v taškách, co jsme dostali na závěrečnou adoraci + mši, prohlídka stadionu Benfica Lisabon. Mějte se krásně!

Martin L., 25 let

SDM Lisabon byl skvělý zážitek. Bylo hezké trávit čas v prostředí modlitby s pozitivně naladěnými lidmi. Pro mě to byla trochu i „expoziční terapie“ v tom, se nějakým způsobem hlásit kě své víře.

Emma G., 21 let

„Zní jásoť z města, jásoť z nebe, jásoť všem ústy, že mohou lidé bez rozdílu s Ježíšem žít.“

Tak bych mohla jednou větou popsat Celosvětové setkání mládeže v Portugalsku. 27. 7. začala naše pout' do Portugalska. Pro mě to byla cesta, kdy jsem si zažila všechny pocity, jak ty krásné, tak i ty méně hezké. Tak by to mělo možná být. Je to pout' za vírou. Víra není nic, co všichni máme hned, měli bychom ji budovat, pečovat o ni, upevňovat si ji. Někdy to bylo pro mě tak náročné, že mi nic jiného nezbyvalo, než věřit, věřit, že vše dobře dopadne. A ono to vždy dopadne.

Jeden otec biskup měl kázání o tom, že náš život je náhrdelník. Korálky jsou rodina, sebedůvěra, láska, ... a provázek je víra. Bez provázku, bez víry bychom ten náhrdelník neměli, nic, o co bychom se měli opřít, nic, na co bychom navlékli ty své korálky. A Lisabon byla ta zkouška, zda ten náš provázek rupne a rozsypané nám všechny korálky, anebo se ten provázek upevní, zesílí.

Moje nejhezčí a nejsilnější vzpomínka byla, když jsme šli dlouhou cestou po dálnici v horce s krosnami na zádech na závěrečnou mši se Svatým otcem Františkem.

Zase použiju úryvek z písničky, která mi celou cestu zněla v hlavě: „Ze všech koutů a ze všech světových stran, ať zblízka či zdáli chceme vzdát poctu králi“ (Úryvek z Hymny CSM Lisabon 2023: Důvěřuj!). A tak to i bylo. Všichni jsme šli ze všech koutů za tím jedním, být co nejbliže u Pána Ježíše.

Přeju všem, ať se Váš náhrdelník nikdy neroztrhne. Cesta je těžká, ale „Důvěřuj!“

Margareta Pecková, 24 let

V sobotu 5. 8. jsme se po dopolední české mši svatě vydali na místo nazvané Parque Tejo. Jednalo se o ohromné prostranství na pobřeží u ústí řeky Tajo. Již od dopoledních hodin se sem ve čtyřicetistupňovém horku valily po uzavřené dálnici statisíce poutníků, aby zde prožili večerní vigílii s papežem Františkem, pak noc, a ráno nedělní mši svatou ze svátku Proměnění Páně, opět celebrou Svatým otcem. Ta představovala završení celého programu SDM v Lisabonu.

František při ní mladé lidi na základě evangelia vyzval ke třem postojům: zářit, poslouchat a nebat se.

„Přátelé, draží mladí lidé, dnes také potřebujeme trochu světla, záblesk světla, dodávající naději, abychom mohli čelit mnoha temnotám, které na nás v životě doléhají... Jsme prosyceni světlem, záříme, když přijmeme Ježíše a naučíme se milovat jako on.“

„Vezmi evangelium a čti to, co Ježíš říká... Naslouchejte Ježíši, protože sami se – byť v dobré vůli – vydáváme zdánlivými cestami lásky, které se nakonec projeví jako sobectví, převlečené za lásku. Naslouchej Ježíši, protože on ti řekne, jaká je cesta lásky.“

„Nebojte se. Vám, kteří máte velké sny, ale často vám je zastírá strach, že se neuskuteční; vám, kteří si někdy myslíte, že neobstojíte a někdy se vás zmocňuje pesimismus; vám, mladí lidé, kteří jste v této době pokoušeni malomyslností...; vám, mladí lidé, kteří chcete změnit svět – a je dobře, že ho chcete změnit“

Nejvíce mi utkvěly v paměti věci, co se mě dotkly... Určitě to byla adorace s tématem milosrdenství a odpuštění, ta byla úžasná. To byl asi moment, kdy jsem měla pocit, že jsem Bohu nejbližší. A pak křížová cesta, kterou jsme si pustili v menší skupince mezi stromy kdesi v parku a v tichu, mimo lidí, a to bylo taky moc hezké. Pak byl krásný západ slunce u oceánu ještě v Portu. A spousta dalšího...
Majda O., 18 let

a chcete bojovat za spravedlnost a mír; vám, mladí lidé, kteří do života vkládáte úsilí a fantazii, ale cítíte, že to nestačí; vám, mladí lidé, které církev a svět potřebují jako země potřebuje déšť; vám, mladí lidé, kteří jste přítomností a budoucností; ano, právě vám, mladí lidé, dnes (Ježíš) říká „Nebojte se!“, „Nebojte se!“

Po mši svatě pak před polední modlitbou Anděl Páně Svatý otec pozval mladé na dvě připravované události: Na pout' mládeže do Říma u příležitosti velkého Jubilea v r. 2025 a na oslavy dalšího SDM v roce 2027 do jihokorejského Soulu.

Na závěr bych rád poděkoval otcí biskupovi Janu Baxantovi, že se rozhodl všechny poutníky z naší diecéze finančně podpořit. Biskupství každému přispělo částkou 2000 Kč, v případě potřeby otec biskup poskytl i vyšší obnos. A našlo se ještě mnoho dalších dárců, kteří mladým lidem finančně pomohli, někdy i velmi významně. Pán je jistě bohatě odměnit.

Vděčnost chci vyjádřit také všem, kdo na poutníky i pořadatele SDM v Lisabonu pamatovali ve svých modlitbách!

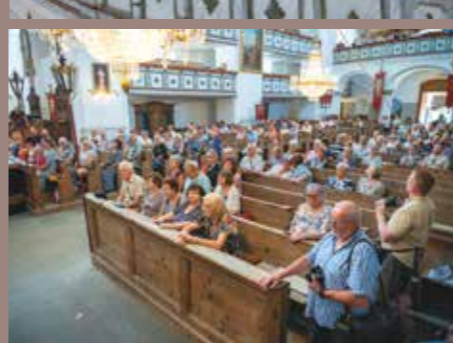
Věřím, že i když duchovní užitek, který je tím nejdůležitějším, nemůžeme hned vidět, získali mladí poutníci SDM nezapomenutelnou zkušenost celosvětového společenství církve a její víry, k níž se budou moci v životě vracet a z ní čerpat. A v tom jim již nyní chceme pomáhat.

Jiří Smolek

Foto: B. Viktorinová, J. Smolek, D. Polanský, ČaV

Až po návratu z Portugalska jsem si uvědomil, co všechno jsem vlastně zažil. Od začátku do konce Světových dnů byla atmosféra neskutečná. Na každém rohu jsem potkával nadšené mladé lidi, kteří sdílejí lásku ke Kristu a nebojí se to ukázat veřejně. To je zážitek, který se nedá popsat slovy, ale musí se zažít.
Jan P., 23 let

Promluvy papeže Františka v Lisabonu najdete na: www.pastorace.cz/tematicke-texty/2023-lisabon-promluvy-papeze-frantiska.

V sobotu 15. července 2023 v 11 hodin v kostele sv. Mikuláše v Mikulášovicích při mši svatě posvětil dva nové velké zvon a požehnal jeden malý opravený zvon generální vikář Mons. Martin Davidek.

Větší nový zvon nese jméno Svatý Mikuláš a váží 395 kg, laděn je do tónu b1. Druhý nový zvon je zasvěcený Panně Marii, váží 114 kg a zní tónem F2. Oba zvonů odlil zvonář Manoušek a Eijsbouts v holandském Astenu.

Na zvonů přispěl mj. i Českoněmecký fond Budoucnosti částkou 250 tisíc korun. Tyto zvonů jsou chápány jako symbol smíření.

Při mši svatě zazněla hudba od Antona Röslera, který byl v Mikulášovicích varhaníkem do roku 1850.

V závěru mše svatě místní duchovní správce R.D. Jacek Kotisz poděkoval iniciátorovi nových zvonů panu Romanu Klingerovi a celému spolku Nixdorf za toto bohu libé dílo.

Kěž hlas mikulášovických zvonů ohlašuje vždy dobré zprávy.

redakce

Foto: Dominik Faustus

Ve čtvrtek 28. září 2023 proběhla ve Staré Boleslavi Národní svatováclavská pouť při hlavní poutní mši svaté, která se konala od 10 hodin na Mariánském náměstí. Této mši svaté předsedal jako hlavní celebrant kardinál J.Em. Dominik Duka, homilii pronesl litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.

Slavnostní mše svaté na náměstí se zúčastnili také představitelé státu a veřejného života. Přítomen byl prezident republiky Petr Pavel, bývalý prezident Václav Klaus, předseda Senátu Miloš Vystrčil, další senátoři a poslanci, dále zástupci armády a velvyslanci. Poutníky i hosty přivítal na začátku bohoslužby starosta Robert Pecha.

Kardinál Dominik v úvodu připomněl kromě toho, že je den české státnosti, také blízké výročí dojednání tragické mnichovské dohody slovy: „Slavíme svatého Václava a tento den v ne úplně radostné situaci, je to určitá výzva, abychom poděkovali, proto je zde i palladium, které ochránilo Prahu v druhé světové válce, ale také abychom si uvědomili, že válka na Dněpru v Ukrajině je výzvou k jednotě, je výzvou k určitému odpuštění a smíření.“ Dále připomněl slova spisovatele Karla Čapka, který zemřel po mnichovských událostech v prosinci 1938. „Národ nepředěláš, ledaže bys měl na to staletí, jenom davy můžeš vést dnes tak a zítra tak. Kdo nenávidí, měl v sobě tu nenávisť vždycky, kde by se v něm tak najednou vzala. Kdo sloužil, bude sloužit dál, kdo chtěl dobré, bude zase chtít dobré...“

Celé znění promluvy litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta přinášíme v následujícím textu.

Díky televiznímu přenosu se mohli mnozí připojit v modlitbách k národnímu patronu i skrze své televizní obrazovky.

Svatý Václave, vévodo České země, oroduj za nás!

Bratři a sestry, milí poutníci, vážení přátelé,

aniž bych chtěl pominout první křesťanské nemalé úsilí iroskotské misie v našem zeměpisném prostoru v 7. století, ostatně žádná evangelizační misie nemá být zapomenuta, protože přináší smysl pro obět a ušlechtilost, dovoluji si tvrdit, že zásadní a zřetelné, tedy charakteristické křesťanské rysy, hrající důležitou roli pro budoucnost naší země, nacházíme při jakémsi rozbřesku kulturní civilizace v tomto prostoru, na našem území uprostřed Evropy již začátkem 9. století. Nositelů tohoto obnoveného křesťanského úsvitu nebylo mnoho. Nikdy jich mnoho nebývá. Sv. Cyril a sv. Metoděj se svými několika průvodci byli jakýmsi nádherným předvojem později už domorodých osobností, majících svou náboženskou opravdovostí vysloveně na česko-moravské půdě rozhodující vliv. Sv. Ludmila se sv. Václavem jsou nepochybně těmi nejvýraznějšími, a nám snad i nejbližšími. Byli dva. Pouhé dvě ryzí lidské bytosti. Konečně, vždycky tomu tak bývá. Příkladných jednotlivců, zastánců objektivní pravdy, tedy nejvyšší hodnoty – pravdy Páně, kteří tuto pravdu nesou, nikoliv prosazují mocensky násilím, ale své přesvědčení podpírají osobním svědectvím života, nebývalo a nikdy nebývá mnoho. „Pravda je víc než moc, protože je trvalá“, řekněme to slovy Karla Čapka. Nepřítel, zde nepřítel křesťanství, bývalo

a je, žel, vždy dost. Nevyhneme se jednoduchému, avšak významnému konstatování, že tehdy na začátku, ale i kdykoliv jindy, v jakékoli historické době, se při postupném osvojování si křesťanského životního stylu jednalo a jedná o „malý hlouček“ věrných Kristových následovníků a následovníků. Sám Ježíš se neobává k tomuto malému hloučku přiřadit, jej povzbudit a poukázat na to, že není jediného důvodu propadat malomyslnosti při myšlence, že skupinka skromných a věrných nic nezmůže proti masivní většině těch, kteří dosud moudré a promyšlené životní Kristovy zásady nevyznávají a nepřijímají. Je samozřejmé, že onen „malý hlouček“, prost jakéhokoliv elitářství, a navíc nekoketující s mocnými tohoto světa jakéhokoliv politické garnitury, avšak schopný kooperace, nikomu se nepodbízějící, protože udržující si svou důstojnost, není dispensován od naplňování Ježíšovy výzvy jít do celého světa, hlásat evangelium a získávat Kristu učedníky. Všichni jsme přece povoláni spustit síť a zajet na hlubinu, jak nedávno zaznělo z úst papeže Františka při Světovém setkání mládeže v Lisabonu. Malý hlouček nikdy nesmí ztratit vnitřní dynamiku a ochotu růst.

Jsme ve Staré Boleslavi, nedaleko místa zrození sv. Václava pro nebe. Tak se přece oprávněně nazývá půda, na niž padají mučednice a mučedníci pro Krista. Je prosáká lá jejich krví, proto i úrodná pro

jejich pokračovatele. Ježíšova Kalvárie je přesně tím místem, které se, bez přehánění a už vůbec ne náboženského fanatismu, stalo centrem celé naší planety, protože právě tam, do země kalvárské hory padaly krůpěje Ježíšovy krve, zúrodnující naši planetu celou. Pokud možno co nejpečlivěji, tedy téměř mystický pohled na staroboleslavské Václavovo mučedniště nás ujišťuje o tom, že se nelze dívat na sv. Václava jen jako na politikou, event. vladářskou osobnost, aniž bychom měli záměr tuto jeho životní kariéru jakkoliv zlehčit. Byl to ale především křesťan, svědek křesťanské víry, průkopník životního stylu, v jeho době sice stále ještě nového a vlastně vždy ztěžka přijímaného. Svatováclavská krev nám poskytuje důvod ke klidnému přijetí skutečnosti, že Kristus osud nikoho z mučednic a mučedníků nepovažuje za tragédii, a stejně tak, že existence malého hloučku několika věrných a statečných jeho následovníků a následovníků je spíše výhodou. Je totiž odolný vůči manipulaci, nedá se ovládat jako dav. Duchovně kvalitní semeno, zdravé zrna skutečných svědků víry, vložené do terénu naší země, má optimistickou perspektivu jistou. Snad můžeme i vytyčit, že v Ludmilině výchově sv. Václava byl ponechán nemalý prostor pro přesvědčení, že malá skupinka nadšenců, sledující dobro druhých, nikoliv své, stojící na začátku každého dobrého díla, je zárukou, že dílo nezanikne.

Pro ilustraci si téměř namátkou dovoluji vypůjčit konkrétní událost: na jedné straně pravidelně se opakující scénarii škodolibých úsměvů, a na straně druhé i nepokojných reakcí, jež by chtěly obranným způsobem argumentovat a vysvětlovat výsledky pravidelně se opakující ne vždy šťastné akce, stručně nazývané „sčítání lidu“. Tyto výsledky relativní hodnoty by obvykle chtěl komentovat kdekdo. Kolik nás je? Vymíráme, nebo co do počtu obyvatel rosteme, třeba i díky uprchlíkům? A kolik je v naší zemi a v současné době křesťanů a katolíků? Zbytečně bychom se trápili a sami sebe oslabovali, když bychom jako nedospělé a rozmazlené malé děti plakali nad tím, že je nás málo, že nás špatně sečetli, že otázky v dotaznících nebyly vždy solidně postaveny. Jistě, pokládané otázky by si důkladnou revizi ve prospěch solidnosti určitě zasluhovaly. Je nás však opravdu málo? Ano, není nás mnoho, ale máme se za to stydět? Máme se stydět za to, že jsme malým hloučkem? Oprávněný smutek a snad i pláč by namísto byl, pokud bychom se sice chtěli smířit se sebou jako s malým, ale hloučkem duchovně nekvalitním, vnitřně zkaženým, a proto de facto odsouzeným k zapomenutí.

Zůstává nám jedna otevřená otázka, dotýkající se, milí poutníci, každého z nás: kde se nyní ocitáme? Jsme ve fázi setí nebo sklizně? Je

možné odpovědět poměrně rychle. Do půdy země, kterou máme k dispozici – je nám přece jako vlast svěřena, vkládáme po příkladu sv. Ludmily a sv. Václava perly zdravého zrna naší snad tiché, ale důsledné opravdovosti. Malý hlouček bývá téměř pravidelně touto opravdovostí, upřímností a statečností obdařen. Zaručuje ji svou přítomností v něm sám Kristus. Až pak může růst, rozrůstat se do šířky i délky a postupně se stávat společenstvím, evangelním kvasem a solí. Následně se s údivem může radovat z bohaté sklizně, protože nepominutelné okolnosti k tomu zajišťuje sám Pán setby i žní. On rád poskytuje rosou a vláhu Ducha, vlídný účinek duchovního jasu slunce, příhodné klima svého požehnání. Amen

Mons. Jan Baxant,
28. září 2023, Stará Boleslav
Foto: Dominik Faustus

POŮ NA PÓŤ aneb

Také v letošním roce se skupinka asi 15 mladých lidí vydala na cestu s úmyslem společně putovat za obnovu litoměřické diecéze, za nová kněžská a řeholní povolání a za dobré rodiny.

Vyrazilo se 28. 8. ráno z Příchovic směr Rychnov u Jablonce nad Nisou. Počasí nebylo úplně jasné a ani předpovědi nebyly v tomto směru slibné, ale to poutníky z divokého českého severu nemůže zastavit. :) Ne daleko Černé Studnice jsme poobědvali a přímo pod zavřenou rozhlednou pak otevřeli téma

Pěší pouť mládeže litoměřické diecéze 2023

celé pouti: promluvu papeže Františka ze SDM v Lisabonu o proměnění Páně na hoře Tábor. Formou lectio divina jsme si přečetli úryvek z Matoušova evangelia (Mt 17,1-9). Dále jsme putovali asi půl hodinu v tichu a přemýšleli o zmíněném úryvku Božího slova – duchovní slovo a následné putování v „silentiu“ je součástí každého dne. Za deště jsme dorazili do Rychnova a v místním kostele slavili za přítomnosti několika místních farníků mši svatou. Po ní jsme se ubytovali v nedaleké sportovní hale a v lijáku přeběhli do domečku rodiny Láskových, kde nás čekalo bohaté pohoštění. Den jsme zakončili společnou modlitbou a po přesunu zpět do tělocvičny rychle usnuli.

Druhý den nás čekala trasa z Rychnova do Českého Dubu. Vzhledem k předpovědím počasí jsme domluvili s P. Maňáskem možnost poobědvat na faře v Hodkovicích. Zde nás mile přijali a pohostili manželé Škodovi. Posílení pokrmem tělesným

i „tématkem“ o tom, jak máme zářit Ježíšovým světlem jsme vyrazili na odpolední etapu, která začala modlitbou křížové cesty během výstupu na místní Kalvárii. Odtud už jsme sestupovali do Dubu, kde nás očekávali manželé Koudelkovi. I zde se nám dostalo pohostinného přijetí. Po mši svaté ve zdejším kostele Sslání Ducha svatého jsme povečeřeli a brzy se uložili k spánku.

Ve středu jsme putovali směrem na Hradčany. Slovem, které nás tento den provázelo, byl pokyn, který zazněl na hoře Proměnění:

„Poslouchejte!“ Zamýšleli jsme se nad tím, jak naslouchat Ježíšovu hlasu, jak se nechávat vést jeho příkladem po cestě pravé lásky. Po celodenní namáhavé etapě, nejdelší z celé pouti, jsme dorazili na krásnou pláž u Hradčanského rybníka. Po svěží večerní koupeli jsme se vyšplhali na Hradčanskou vyhlídku, abychom přespali pod velkým skalním převisem. Večerní opékání špekáčků, sdílení a modlitba u ohně zakončily náročný den.

Čtvrteční úsek cesty nás měl již dovést do Doks. Mottem dne bylo třetí sloveso, vybrané papežem Františkem při nedělní promluvě na SDM v Lisabonu - povzbuzení: „Nebojte se!“ Svatý Otec vyzval mladé lidi, aby se nebáli, že se neuskuteční jejich velké sny, že jejich život nebude úspěšný, že nedokáží přispět ke zlepšení světa, aby v něm bylo více spravedlnosti a míru. Ujišťuje je, že Ježíš jde s nimi po jejich životních cestách, že jim je blízko a že se na ně dívá s velkou láskou... a vy-

PŘÍCHOVICE – BEZDĚZ

zývá je, aby se nebáli! Doprovázení těmito myšlenkami, dorazili jsme k Máchovu jezeru. Zde se ti otužilejší opět vykoupli a po vydatném obědě v nedaleké restauraci jsme již dorazili na dokskou faru. Vřele nás zde uvítal P. Kamil Škoda. Rychle jsme se ubytovali a začali připravovat mši svatou v kostele, kde se nachází socha montserratské „černé“ Madony s Ježíškem na klíně. V letech 1666–1785 byla uctívána španělskými montserratskými benediktiny v hradní a klášterní kapli na Bezdězu. Když dal Josef II. tamní klášter zrušit, byla roku 1786 přenesena do Doks. V 18 hodin začala pontifikální mše svatá s otcem biskupem Janem Baxantem, který nás opět, jako každoročně, přijel na pouť povzbudit. Po slavnostní liturgii následovalo bohaté agapé ve farním sále, připravené štědrými farníky.

V poslední den pouti nás čekal výstup do cíle – do oné původní klášterní a hradní kaple na Bezdězu. Po mnoha desítkách let zde byla slavena mše svatá a to za účasti hned čtyř kněží – P. Kamila jakožto hlavního celebranta a místního duchovního správce, P. Jiřího Smolka, P. Vítky Jůzy jako duchovního doprovodu poutníků a P. Romana Dvořáka jakožto náhodného přídrůživího se kněze na dovolené :-)

Po prohlídce hradu a obědě ze zbytků čtvrtěčního agapé jsme se již rozjeli každý zpět ke svým domovům.

Těšíme se, že se za rok opět na Póti sejdem a že třeba přibudou noví poutníci. Všichni, kdo chtějí zažít krásu společného putování a nebojí se obětí, námahy a potu za obnovu našeho krásného severu, jsou zváni.

Aktuality k příští pouti, která je plánována na 26. – 31. 8. 2024, najdete na stránkách www.krizovatka-prichovice.cz.

Jiří Smolek
Foto: DCM Litoměřice

Ohlédnutí za libereckým putováním za barokem

Třetí letošní červnový týden (12. – 16. 6. 2023) se v liberecké farnosti u sv. Antonína Velikého nesl ve spolupráci s místní Základní uměleckou školou a Divadlem F. X. Šaldy.

Od pondělí do pátku děti po jednotlivých třídách (bezmála 500 žáků) absolvovaly putování za libereckým barokem: V zahradě kostela Nalezení sv. Kříže se žáci přenesli do roku 1719 a setkali se s právě zde tesaným sochařem a autorem zdejšího morového sloupu, Matyášem Bernardem Braunem, který jim povyprávěl také o kosmonoském sochařském rodu Jelínků, od něhož pocházejí řezbářské práce v kostele (a také v řadě kostelů litoměřické diecéze).

Na kůru kostela děti poznaly konstrukci varhan, sólisté liberecké opery jim zde zapěli písně od Adama Michny a Ignáce Jahody, prohlédnout a vyzkoušet si mohli historické ornáty a pluviály. V lodi kostela žákům před očima „obživla“ socha sv. Šebestiána, i je mírně „vystrašila“ temná postava obávaného hospodářského správce z doby hrabat Gallasů, pana Kristiána Platze z Ehrenthalu, pochovaného ve zdejší kryptě.

Na akci se kromě členů farnosti podíleli pedagogové ZUŠ a umělci z operního souboru Divadla F. X. Šaldy; historik a zpěvák Jiří Bartoloměj Sturz jako autor scénáře a průvodce, barytonista Hynek Grania hereckými etudami a zpěvem, a také sopránistka Radka Černíková. Podle arciděkana P. Radka Jurnečky se děti setkaly nejen s mimořádnými památkami libereckého baroka, ale poznaly významnou epochu našich duchovních a kulturních dějin jako fenomén živý a dynamický. Podle vyjádření představitelů zmíněných institucí se jednalo o velmi úspěšný projekt, na nějž je rozhodně vhodné v budoucnu navázat.

Irena Pavlíčková

Biskupské gymnázium, Základní škola a Mateřská škola Bohosudov

V pondělí 4. září 2023 v 8 hodin zahájili v Biskupském gymnáziu, Základní škole a Mateřské škole Bohosudov školní rok 2023/2024.

Paní ředitelka Mgr. Bc. Jana Pucharová přivítala v budově školy žáky 1. třídy, kteří přišli se svými rodiči a blízkými. Litoměřického biskupa zastoupil generální vikář Mons. Martin Davídek.

V bohosudovské bazilice Panny Marie Bolesné se pak sešli žáci a studenti se svými učiteli, aby společně zahájili školní rok. Promluvila k nim ředitelka školy, generální vikář a duchovním slovem je povzbudil zástupce ředitelky školy trvalý jáhen Mgr. Jiří Breu. Poté bazilikou zazněla státní hymna na bohosudovské varhany, po níž se přítomní rozešli do tříd, aby se po slavnostním úvodu mohli pustit již do sebezušlechťující práce.

Přejeme všem žákům, studentům, pedagogům i jejich rodičům požehnaný školní rok.

redakce
Foto: Jitka Jedličková a Martin Davídek

Webové stránky ■ www.bgbzs.cz

Biskupské gymnázium Varnsdorf a Schrödingerův institut

V pondělí 4. září 2023 zahájili nový školní rok také v Biskupském gymnáziu Varnsdorf a Schrödingerově institutu.

Na slavnostní zahájení do Šluknovského výběžku zavítal také litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Nejprve navštívil varnsdorfské gymnázium a poté Schrödingerův institut v Jiřikově.

Přejeme žákům i studentům a také jejich vyučujícím mnoho úspěchu v tomto školním roce.

redakce
Foto: archiv škol

Webové stránky ■ www.bgv.cz ■ www.sinstitut.cz

V pátek 15. září 2023 oslavilo bohosudovské gymnázium spolu se základní a mateřskou školou 30 let od svého založení. Slavnosti se zúčastnil také litoměřický biskup Mons. Jan Baxant, mnoho vzácných hostů, přátel, rodičů studentů a žáků, a též bývalí absolventi gymnázia.

Po bohatém programu v prostorách školy byly oslavy zakončeny v bohosudovské bazilice Panny Marie Bolestné slavnostním koncertem.

Z HISTORIE GYMNAZIA

Současné Biskupské gymnázium Bohosudov navazuje na tradici předchozího stejnojmenného ústavu a ještě starších jezuitských gymnázií sídlících na téměř místě. První jezuitské gymnázium bylo v Bohosudově založeno již v roce 1679. Jeho činnost však byla ukončena s rozpuštěním jezuitského řádu v roce 1773. Ovšem v roce 1853 bylo gymnázium obnoveno jako Biskupské gymnázium Bohosudov a výuky se opět chopili jezuité. Gymnázium bylo německo-jazyčné. Další přerušení výuky přinesla druhá světová válka. Škola byla obnovena jako českojazyčná v roce 1947 (přestěhovalo se do ní bývalé Arcibiskupské gymnázium z Prahy, které tak lze do určité míry též považovat za předchůdce dnešního gymnázia), ale v roce 1950 komunistický režim gymnázium opět zrušil a zřídil v něm internační tábor pro řeholníky. Poté objekt využívala nejprve československá (1952–1968) a posléze sovětská (1968–1991) armáda.

V roce 1993 bylo gymnázium opět obnoveno litoměřickým biskupem Mons. Josefem Kouklem. Od tohoto roku slouží jako školské a vzdělávací zařízení dodnes.

Ředitelka Biskupského gymnázia, Základní školy a Mateřské školy Bohosudov Mgr. Bc. Jana Pucharová

SOUČASNOST

Biskupské gymnázium v Bohosudově je všeobecně vzdělávací vnitřně diferencovaná střední škola, která připravuje žáky především ke studiu na vysokých resp. vyšších odborných školách a pro výkon některých činností ve státní správě, kultuře a v dalších oblastech. Výuka se řídí vzdělávacím programem pro všeobecná čtyřletá a osmiletá gymnázia doplněným o předmět religionistika. V něm se studenti seznámí se základy a historií křesťanství i jiných náboženství. Součástí předmětu jsou také témata z oblasti filosofie, psychologie, sociologie, etiky a práva, lidových tradic a kořenů evropské kultury. Povinně se vyučuje dvěma cizím jazykům, angličtině a němčině.

Jako volitelné předměty mohou žáci volit z latiny, deskriptivní geometrie, ruského jazyka, španělského jazyka, francouzského jazyka, psychologie či základů ekonomiky a managementu. Ve vyšších ročnících vybírají žáci i druhý volitelný předmět: cizojazyčné konverzace a semináře z matematiky, fyziky, biologie, chemie, seminář základů společenských věd, deskriptivní geometrie a informatiky. Studenti si musí v maturitním ročníku zvolit dva semináře podle svého zaměření dalšího studia.

Zdroj: bgbzs.cz/gymnazium web, cs.wikipedia.org
Foto: Martin Davídek, archiv bgbzs

jsou pro rodiče velkou neznámou

Nejistota při hledání vlastní pohlavní identity, touha po změně pohlaví u dospívajících i u dětí často mladších dvanácti let, a deprese a psychické problémy z toho plynoucí, zaplavily dnešní mladou generaci v nebyvalém měřítku.

Jen ve Švédsku během deseti posledních let vzrostl počet případů -náctiletých, kteří řešili či řeší tento závažný problém o 1280 %!

Jak je na tom Česká republika teď, na to neexistuje relevantní odpověď, ale učitelé, školní psychologové, pedagogicko – psychologické poradny ale i sexuologové a další odborníci se shodují, že počty dětí s nevyjasněnou pohlavní identitou masivně narůstají.

Dospělí tak stojí před problémem svých dětí, který neznají ani z vlastní zkušenosti, ani z vyprávění. Neumí si odpovědět na otázky, odkud pramení nejistota dospívajícího při

jeho pohlavní identifikaci? Jak mladý člověk pozná, že opravdu není tím, za koho se celý život považoval? Jak mu mohou pomoci jeho nejbližší? Jak na tento problém má reagovat rodič nebo škola, jak mladému člověku neublížit, a naopak, jak pomoci?

Na tuto problematiku byl zaměřen odborný seminář pro více než dvě desítky odborníků z řad pedagogů, školních psychologů a výchovných poradců, školních kaplanů a pracovníků pedagogicko - psychologických poraden, který v říjnu v tančírně Balahala v Rumburku pořádal Schrödingerův institut.

Přednášející Mgr. Hana Imlaufová, speciální pedagožka a rodinná terapeutka z Křesťanské pedagogicko-psychologické poradny v Praze se tomuto tématu dlouhodobě věnuje a její seminář v Rumburku byl zaměřen především na pochopení toho, co se odehrává v mysli i duši mladého člověka, jakými zmatky a nejistotami prochází a jak ho mohou dospělí citlivě a uvážlivě tímto těžkým obdobím provázet.

Přednášející neodsuzuje ty, kteří si nejsou jistí svou pohlavní identitou, ani ty, kteří již vědí, že ve svém těle jsou někým jiným, a vydávají se na cestu k tranzici, ale poukazuje na možné chyby v usuzování dospělých, kteří se mnohdy nad mladými rozčilují a zatracují je, mnohdy celý problém bagatelizují nebo se mladému člověku vysmívají anebo s ním o těchto věcech mluvit nechťejí.

Hana Imlaufová ale také poukazuje na ty, kteří ve snaze mladému

člověku pomoci a zbavit ho trápení a stresu při hledání sebe samého celý proces urychlí, nedají mu možnost dojít ke zralé a vědomé úvaze a již v raném věku ho podrobují hormonální přípravě ke změně pohlaví, která je nevratným procesem.

Během semináře se posluchači seznámili i s dvěma reálnými příklady mladých, kteří si nebyli jistí svou pohlavní identitou, a při skupinové práci si vyzkoušeli pozici psychologa, který hledá příčiny této nejistoty, a který musí svému klientovi pomoci najít řešení.

Samotný seminář přinesl posluchačům náležitý vhled do této problematiky a ačkoliv na mnoho otázek odpověděl, mnoho dalších otázek nabídl. Odpovědi na tyto otázky jsou však tématem jiného semináře.

Gabriela Doušová
Foto: autorka

Údlice na Chomutovsku se těší z nového komunitního centra. Zkušební týdny provozu dopadly na výbornou.

Údlické komunitní centrum Křižovatka požehnal v neděli 17. září 2023 po poutní mši sv. v místním kostele Povýšení sv. Kříže litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Popřál mu, „*At' není místem schůzování a hádek, ale at' je místem setkávání a úsměvů*“. Přítomný byl i chomutovský děkan R.D. Alois Heger a jirkovský duchovní R.D. Miroslav Dvouletý.

Centrum, které vzniklo z iniciativy chomutovské farnosti v prostorách bývalé fary a přilehlých hospodářských budov, už má za sebou několik týdnů zkušebního provozu. „*Komunita se opravdu začala hned zapojovat. Přichází spousta dobrovolníků, kteří pomohli i s organizací této akce. Na začátku září jsme spustili seniorský klub, klub pro rodiny s dětmi, v létě jsme organizovali tábory,*“ uvedla ředitelka centra Lucie Hlivková.

Příchozí přitom nejsou jen lidé spojení s chomutovskou farností. „*Všichni tu mají dveře otevřené. Myslím, že místní obyvatelé pochopili, že se nemusí bát přijít do křesťanského prostředí.*“

Pásku slavnostně přestříhl R.D. Alois Heger, děkan chomutovské farnosti, které objekt patří, a starosta Údlic pan Vítězslav Daniš

Centrum v Údlicích otevřené všem

Centrum představili za farnost R.D. Alois Heger a Lukáš Tomko, ředitelka Místní akční skupiny Sdružení Západní Krušnohoří Hana Dufková (vlevo) a ředitelka Lucie Hlivková.

Velmi nám také pomáhá spolupráce s panem starostou,“ dodává ředitelka s tím, že kromě pravidelných aktivit je na programu také řada kulturních akcí, například série podzimních koncertů.

Koncerty byly také, spolu s grilováním a bohatým občerstvením, součástí slavnostního zahájení. Odpoledne vystoupila nejdříve písničkářka Eva Henychová a poté hudební skupina Elegance.

(puč)

Foto: Anežka Fialková a Peter Hlivka

Pomáháme kněžím. Už patnáct let

Cesta 121 slaví 15 let od svého založení. Aktivní je i v litoměřické diecézi

Kde všude už Cesta 121 v litoměřické diecézi pomáhala? Srbská Kamenice, Česká Kamenice, Varnsdorf, Litoměřice, Louny, Mělník, Železný Brod, Sobotka, Stráž pod Ralskem, Teplice, Lenešice, Kryry, Chomutov, Žatec, Libáň, Přepere...

„*Těch míst, kde jsme pomohli, je v republice tolik, že už si ani všichni nepamatují,*“ říká ředitel Antonín Randa, který Cestu 121 založil společně s arcipatem Prokopem Siostrzonkem. Zpočátku Cesta 121 pomáhala hlavně starším kněžím. Aby mohli být i ve stáří v domácím, bezbariérovém, bezpečném prostředí a se službou osobní asistence, pokud byla třeba. Postupně se péče rozšiřovala i na mladší kněze. „*Snažíme se biskupstvím pomáhat, aby měl kněz pro svou službu hezké zázemí, v němž se budou návštěvy i on sám cítit dobře. Všimáme si, jak se proměňuje společnost, její potřeby a kolik lidí dnes bojuje s různými závislostmi, psychickými problémy, vyhořením. Od kněží se očekává, že budou druhé povzbuzovat, ale i oni jsou lidé z masa a kostí a mají své problémy a starosti. Snažíme se proto nabízet doprovázení, přispíváme na lázeňské pobyty, léky, na Vysočině v obci Nížkov máme od loňska pro kněze a jáhny domek, v němž si mohou odpočinout, mají soukromí. Toto zázemí nabízíme zdarma,*“ popisuje Randa.

Každá diecéze je podle Antonína Randy v něčem jiná, specifická. Jedno však bývá společné. „*Všichni občas potřebujeme lidskou blízkost. Povzbuzení, pochvalu, objetí, možnost s někým sdílet svou radost, naštvání, obavy, vzpomínky... Občas vyjedu za knězem jen tak, popovídat si, na kafe, nevezu žádnou polohovací postel. Potkávám některé kněze uprostřed farních společenství, jak se smějí, pořád něco organizují a povzbuzují druhé,*“

ale sami potřebují pomoc. Práce v Cestě 121 je i o tom, mít otevřené srdce. Snažíme se je mít dokořán,“ uzavírá Randa.

V rámci Národní Svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi bylo připomínáno patnácté výročí Cesty 121. Zástupci Cesty 121 přinášeli obětní dary k oltáři. Antonína Randu doprovází Libuše Kollová, z Železného Brodu, která pečovala o P. Zdeňku Maryšku. Růžena Strabergerová pečovala o P. Mirka Nikolu z Bavorova. Děkuje za všechna blahopřání a projevy přízně. Památní růžence, které jsme obdrželi od Dominika kardinála Duky, nám budou připomínat tento krásný den.

Foto: archiv Cesty 121

Kontaktovat Cestu 121 můžete:
e-mail: randa@cesta121.cz
tel.: 736 500 704
Adresa: Antala Staška 511/40, 140 00 Praha 4 – Krč

Pokud byste chtěli Cestu 121 podpořit, číslo účtu je: **2102001767/2700**
www.cesta121.cz

„*Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc? Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi.*“

Právě tato slova Žalmu 121 inspirovala zakladatele sdružení zařadit do svého názvu číslici 121. „*Chceme být cestou, k níž budou moci kněží upínat svůj zrak v časech těžkých a složitých. Rádi bychom pro ně byli nadějí, že právě po této cestě jim přijde pomoc, která je z jejich soužení vysvobodí.*“

Ve spolupráci s otci biskupy pomáháme stárnoucím kněžím a kněžím v nouzi.

- Poskytujeme zdarma zdravotní pomůcky: chodítka, mechanické a elektrické vozíky, zvedáky, sedačky do vany, toaletní program, pomůcky při inkontinenci, polohovací lůžka.
- Do domova kněze instalujeme schodišťové sedačky, schodolezy, přispíváme na výtahy.
- Nabízíme speciální náramky, jimiž si kněz v nouzi může přivolat pomoc.
- Zasiíláme zdarma mobilní telefony s velkými tlačítky.
- Spolufinancujeme stavební úpravy, které umožní prodloužit pobyt stárnoucích kněží v prostředí, v němž jsou doma.
- Zajišťujeme dveřní telefony s obrazovkou, aby byl kněz chráněn před zloději a násilníky.
- Nabízíme zdarma biblickou literaturu pro hůře vidící kněze.
- Přispíváme na ozdravné a lázeňské pobyty.
- Hradíme operace.
- Zajišťujeme léky zdarma, případně ve vybraných případech uhradíme doplatky za léky, které neproplácí pojišťovna.
- Zprostředkováváme diskretní pomoc psychoterapeuta.
- Spolupracujeme s kněžskými domovy a hospici.
- Finančně podporujeme osoby, které pečují o nemocné kněze.
- Pomáháme při havarijních událostech, kdy je fara poškozena požárem, vodou, povětrnostními vlivy apod.

Monumentální barokní farní kostel sv. Petra a Pavla v Březně u Chomutova je nepřehlédnutelnou dominantou nejen obce, ale celé zdejší svérázné krajiny poněkud poznamenané těžební činností. Dvě průčelní věže výškově koncipovaného kostela dávají tušit přítomnost zvonů. Kostel však o své původní zvony přišel během obou světových válek a po změně společenských poměrů v roce 1948 nebyla politická vůle zvonovou dispozici kostela obnovovat. Naopak – kostel se dočkal téměř kompletní devastace.

Ta doba je však našťastí již minulostí. Kostel je postupně obnovován a mimo jiné i zdejší významné barokní varhany se dočkaly restaurování. Díky zájmu zastupitelstva obce se pak podařilo opatřit pro tento kostel tři nové zvony, které byly vyzdvíženy a poprvé nad obcí zazněly v neděli 24. září 2023.

Trojici zvonů odlil ve svém zvonařském ateliéru v Myslkovicích u Soběslavi mladý zvonař Michal Votruba. Největší zvon je zasvěcen Panně Marii a zní hlavním tónem dvoučárkované c. Prostřední zvon, zasvěcený sv. Zdislavě zní hlavním tónem dvoučárkované d, a třetí, nejmenší zvon sv. Václava doplňuje souzvuk svým hlavním tónem dvoučárkované f. Když tyto zvony v souzvuku poprvé zazněly, byla všude kolem cítit radost, ale i dojetí zároveň.

Přejme si, aby nové zvony, kamkoliv budou odlity a zavěšeny, zvěstovaly jen samé radostné události.

Radek Rejšek

Foto: Petr Synek, Člověk a Víra

V neděli 24. září 2023 od 10 hodin sloužil litoměřický biskup Mons. Jan Baxant slavnostní mši svatou v kostele sv. Petra a Pavla v Březně u Chomutova. Po ní požehnal tři nové zvony, které byly následně instalovány na věž kostela. Odpoledne se konal koncert, kde účinkovali Felix Slováček ml. a Jiří Knotte.

V pátek 20. října 2023 se od 11 hodin konalo v bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově poslední rozloučení s jejím kostelníkem panem Janem Müllerem, který zemřel 7. října 2023 ve věku 87 let.

Zádušní mši předsedal generální vikář Mons. Martin Davídek, koncelebrovali J.M. can. Karel Havelka, J.M. can. Rudolf Repka, P. Jozef Kujan SDB a farář ze sousední německé farnosti. Na začátku mše svaté zazněl níže uvedený životopis pana Müllera. Mše svatá byla v obou jazycích – češtině i němčině. Kázání pronesl Mons. Davídek v českém jazyce a po něm J.M. can. Havelka kázal v němčině. Na konci zádušní mše krátce promluvili také nejbližší příbuzní zemřelého. Byla mezi nimi i neteř pana Müllera abatyše cisterciáckého kláštera v německém Maria Stern sestra Gabriela.

Po mši svaté byly ostatky pana Müllera převezeny na hřbitov v Rumburku, kde byly uloženy do hrobu.

Nejbližší příbuzní pana Jana Müllera děkují všem, kdo se s ním přišli rozloučit. R.I.P.

JAN MÜLLER se narodil 17. září 1936 v Jiříkově jako Johann Anton Müller, československý občan, ale německy mluvící. Jeho rodiči byli Johann Müller, který pracoval v místní textilní fabrice jako tkalcovský mistr a Marta Müller, povoláním tkadlena. V roce 1942 nastoupil, tehdy ještě Johann, do tehdejší německé školy, ze které z důvodu války v roce 1945 vyšel z nedokončené 3. třídy. V období 1945 až 1947 byl zbaven občanství a nesměl školu dále navštěvovat, což mu v té době ale, jak sám říkal, nevadilo a bral to jako dva roky prázdnin. V této době se zároveň stal československým občanem a tímto se oficiálně z Johanna stal Jan. Díky pracovnímu postavení jeho otce směla celá rodina Müllerů i po druhé světové válce zůstat v tehdejší Československu, a hlavně díky tomu měla většina z nás možnost pana Jana Müllera poznat.

V roce 1947 byl přijat do 1. měšťanky, ale jelikož tehdy ještě neovládal český jazyk, musel tuto třídu opakovat. Roku 1951 nastoupil do učení u sdruženého komunálního podniku v Jiříkově. Základní odbornou školu navštěvoval v Berouně, kde se vyučil silnoproudým elektrikářem. V letech 1956 až 1958 byl v rámci základní vojenské služby u pomocného technického pluku ve Fulneku. Již ve svém mládí, jak pan Müller sám říkal, dělal věci lidem pro radost. Ať už šlo o promítání v jiříkovském kině, hraní ve vojenské kapele nebo pouštění desek z jeho sbírky pro okruh svých přátel. Právě při jedné z těchto sešlostí se seznámil s Edeltraud Salmovou, kterou si poté 7. 7. 1956 vzal za manželku. Z jejich spojeného manželství se narodila v roce 1957 dcera Rita a v roce 1965 syn Jan.

V roce 1966 nastala v profesním životě pana Müllera změna ve formě nabídky stát se mistrem elektrikářů v podniku OSP. Na této pozici setrval i přes chybějící maturitu, avšak díky svým zkušenostem a pracovitosti celkem 26 let. Roku 1971 byl Jan Müller Kulturním sdružením občanů německé národnosti, jímž byl dlouholetým členem, navržen jako kandidát na poslance Národního výboru. Na základě této funkce byl členem např. komise výstavby a vodního hospodářství, ROH nebo SČSP a obdržel i několik čestných uznání, včetně medaile „Budovatel města Rumburk“. Pan Müller nikdy nebyl politicky angažovaný, avšak zakládal si na upřímnosti. Sám říkal: „Já jsem jim mohl říct všechno narovinu. Věděli, že když to řekne Müller, asi na tom něco bude.“

Po Sametové revoluci a s tím spojeným rušením OSP, nastoupil pan Müller jako tlumočnický družstva Sever, kde využil nejen své jazykové, ale i léty získané komunikační schopnosti. Těsně před nástupem do důchodu pracoval ještě pro místní reklamní agenturu, kde opět využil mnohá svá nadání. Mezi ně patřily i manuální zručnost, cit pro detail a jeho celoživotní vášeň pro fotografování. Svůj první fotoaparát dostal již jako chlapec a radost z tohoto koníčku jej provázela celý život.

Jan Müller byl vychováván jako křesťan, a jako takový žil celý život. Společně se svou rodinou navštěvovali pravidelně mše, často i napříč Šluknovským výběžkem. Právě zde ve filipovské bazilice našel nakonec své místo a více než dvacet let, nejprve společně se svou ženou a později sám, vykonával službu jako kostelník. Tímto místem provedl tisíce poutníků a v mnohých z nich zanechal silný dojem.

Pan Müller tu byl pro nás. Těšilo jej, když mohl svou práci dělat radost lidem kolem sebe.

Jak jednou řekl: „Dokud můžu, musím něco organizovat“ a právě to dělal pro Spolek Němců a přátel německé kultury, pro poutníky, kteří zavítali na toto místo, pro své přátele a rodinu. Rád ukazoval lidem krásy česko-německého pohraničí, jeho domova.

Foto: Dominik Faustus

V sobotu 30. září 2023 od 10 hodin, při slavnostní mši svaté udílel litoměřický biskup Mons. Jan Baxant v kostele svatého Václava v Mostě osmi dospělým křesťanům svátost biřmování. Mosteckým děkanem je P. Mgr. Ing. Leo Gallas, Ph.D., O.Cr., který přípravu na tuto svátost vedl a při bohoslužbě koncebroval.

redakce
Foto: Dominik Faustus

*Blažená Zdislavo, prosíme Tě,
žij nadále ve svém Díle!
Ať jsme pomocnicemi biskupů a kněží
po vzoru Mariině i Tvém.*

V sobotu 30. září 2023 Diecézní dům kardinála Trochty v Litoměřicích ožil setkáním současných i bývalých sester zdislávek a jejich spolupracovnic. Setkání se zúčastnil otec spirituál P. Antonín Krasucki a J.M. can. Karel Havelka, s nímž sestry v Litoměřicích dlouhou dobu spolupracovaly. Ze setkání se bohužel pro nemoc omluvil Mons. Martin Davídek, generální vikář litoměřické diecéze, s nímž pojí sestry dlouhodobé přátelské vztahy.

Po společné modlitbě Ranních chval se rozběhlo vzájemné představování a vzpomínky. Dvě nejstarší litoměřické spolupracovnice a J.M. can. Havelka vzpomínali nejvíce na dobrotu a lásku naší bývalé představené sestry Marie Terezie Legnerové a těšili se z toho, že naši nejstarší sestru, ještě ze zakládající generace, jednaděsátiletou Márii Františku Miksovou mohli osobně pozdravit a poděkovat jí za její celoživotní službu na farách v litoměřické diecézi.

Vrcholem setkání byla mše svatá, při níž otec spirituál povzbudil všechny přítomné k velké důvěře v Boží přítomnost v životě každého z nás. Po výborném obědě v místní restauraci následovala přednáška otce spi-

rituála na téma trpělivost. Pak jsme se přesunuli na hřbitov pomodlit se u hrobů našich zakladatelů a zemřelých sester.

S velkou vděčností Bohu jsme děkovali za naše společenství, které přes všechny překážky žije a dále se rozvíjí. Chceme být věrnými a obětavými služebnicemi tam, kde nás církev nejvíce potřebuje, tak jak si to přáli naši zakladatelé: dr. Bernardin Skácel, OP a MUDr. Marie Zdislava Veselá.

Lenka Bernadetta Nezbedová,
generální představená DBZ

Více informací na webu: zdislavky.wbs.cz

Příběhy apoštolského vyznání víry

V minulé úvaze jsme se zamýšleli nad událostmi týkajícími se Miriam, Mojžíšovy sestry. Maria, Matka Ježíše Krista nese stejné jméno, ale nejen to, v některých ohledech se podobá své starozákonní předchůdkyni a zároveň ji převyšuje. Miriam se odvážně zapojuje do ochrany svého na životě ohroženého bratra Mojžíše. Ježíš je též ohrožen na životě králem Herodem. Maria, společně s manželem Josefem, chrání své Dítě před záhubou útekem do Egypta, mimo dosah vlády Heroda. Maria „Ochranitelka“ Božího Syna je hlubokým teologickým pohledem na její mateřství, též samozřejmě oblíbeným námětem sakrálního výtvarného umění. Další krásný příběh ze života Mojžíšovy sestry Miriam vypráví o slavnostním tanečním rejži při oslavě zázračného vysvobození Izraelitů z rukou faraona a jeho vojska, průchodem roztopenými vodami Rudého moře. Podobně Maria zpívá při návštěvě své tety Alžběty slavnostní chválu Boha, který zachraňuje skrze její Dítě svůj lid. Maria zde svým chvalozpěvem předčí starozákonní Miriam, neboť chválí Hospodina ještě před vykonáním spásných činů skrze svého Syna, jakoby to již byla hotová věc (*Mocné sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou. Ujal se svého služebníka Izraele, pamatoval na své milosrdenství...*). Je zde vyjádřena její živá víra plná naděje. Miriam je též věrnou spolupracovnicí a průvodkyní svého bratra Mojžíše. Podobně Maria doprovází a podporuje svého Syna v prvních chvílích jeho veřejného působení, kdy svou prosbou umožňuje Ježíšovi, aby „zje-

VĚŘÍM ... (JEŽÍŠ KRISTUS) NARODIL SE Z MARIE PANNY (B)

vil svou slávu“ (svatba v Káně), stejně jako ve chvílích posledních, pod křížem, kde spolupřítel s Vykupitelem, který svou smrtí osvobozuje lidstvo od hříchu odpadu od Boha. Zároveň v tuto rozhodnou chvíli naší spásy je Maria pověřena být mateřskou průvodkyní životem každému, kdo je Kristem milován, kdo uvěřil v Jeho lásku.

Podívejme se nyní na jméno samotné. Maria je krásné jméno, dodnes neztratilo svoji přitažlivost, mnozí rodiče, ať už křesťané či nevěřící, dávají svým dcerám toto starobylé jméno již přes dvě tisíciletí. Ve starověkých společnostech jméno vždy vyjadřovalo něco podstatného z jeho nositele. Bylo dětem dáváno jako vyjádření nějaké dů-

ležitosti spjaté s jejich narozením, či jako přání rodičů dát dítěti do vínku jeho budoucí životní zaměření, poslání. Většinou byla jména „teoforní“, tedy spojená s Bohem, jeho požehnáním. Maria je řecká forma hebrejského Miriam. Toto slovo patrně pochází ze starověké egyptštiny, kde zní „Merjé“, a znamená „milovaná“. Patrně bylo původně spojeno se jménem božstva, kterému bylo dítě jménem přirazeno, jako jím milované (Meritamon = „milovaná bohem Amonem“, Meremtah = „milovaný bohem Ptahem“). Pokud je tomu tak, jistě chápeme, proč u Miriam není do jména přidáváno jméno pohanského božstva. Vztáhneme-li „milovaná“ na Hospodina, Boha Izraele, pak toto jméno vyjadřuje něco nesmírně hlubokého a živého pro život Panny Marie. Je milována Bohem, ponořena do oceánu Boží lásky. Sama pak tuto Boží lásku opětuje, radostně a celým srdcem miluje Boha, svého Pána. Další možné výklady jména Maria jsou odvozeny z jeho hebrejského znění. „Myrjam“ znamená hebrejsky „myrhové moře“ (hebrejské „myr“ = myrha a „jam“ = moře). Myrha je pryskyřice stromu rostoucího v jižní Arábii a v horkých stepích Afriky. Výrazně a opojně voní, slouží jako výrazné kadidlo při bohoslužbách, nebo jako olejová mast používaná k toaletě, k léčebným účelům (je antiseptická) a k péči o těla zemřelých. Používala se též při mumifikacích. Myrha je tedy symbolem Božího požehnání, zdraví, uvádění do posmrtného života. Jako taková je spjata s nadpřirozeným, duchovním světem. Tento výklad jména Marie by tedy znamenal „ponořená do

Boží milosti, do Božího požehnání“. A posledním výkladem jména je význam „světlo na moři“, výrazněji „hvězda mořská“. Hebrejské „or“ znamená „světlo“, a „jam“ „moře“. Pro mořeplavce byly ve starověku hvězdy vítaným orientačním vodítkem k navigaci. Izrael nebyl mořeplaveckým národem, moře naopak pro symboliku Bible ztělesňuje říši ohrožení, smrti, zla. Člověk je sice nucen se po tomto nebezpečném živlu pohybovat, ale záchranou, orientací na moři se stávají hvězdy, poskytují naději na záchranu, bezpečné překonání ohrožujících bezedných hlubin. I náš lidský život se občas může podobat putování ve vnějších, či vnitřních ohrožujících silách světa. Maria je pak v tomto pohledu jasnou orientací, když se někdy cítíme „ztraceni“, je nadějí na bezpečné dosažení cíle našich životních cest, stojí nám duchovně po boku, když procházíme těžkými životními situacemi, můžeme se na ni spolehnout, že v její blízkosti se nemusíme bát ohrožení zlem a nebezpečím. Zve nás, abychom jako ona nosili v srdci Boha, neustále byli na Něj orientováni, „rozvažovali o Něm a o Jeho slovech ve svém nitru“. Abychom ve všech situacích spoléhali s Mariinou pomocí a podporou na Boží milost, na Jeho spásnou blízkost, na Jeho veliká zaslíbení pro náš vezdejší i posmrtný život. Abychom se jako ona stále znovu nořili do Boží nekonečné lásky.

R.D. Jiří Voleský

Na fotografii:
Socha Panny Marie, bazilika Panny Marie
Pomocnice křesťanů ve Filipově
Foto: Dominik Faustus

V neděli 8. října 2023 oslavil otec biskup Jan Baxant své 75. narozeniny. Do dalších let mu přejeme hojnost Božího požehnání, mnoho zdraví a spokojenosti.

PERSONÁLIE

Změny v ustanoveních v létě a na počátku podzimu 2023

Po svém kněžském svěcení byl **Jan Hrubý** ustanoven výpomocným duchovním v Kadani a odtud spravovaných farnostech.

K 1. červenci došlo ke změně na postu okrskového vikáře mladoboleslavského vikariátu, když **Leopolda Paseku** nahradil **Kamil Škoda**.

Ke stejnému datu pak ve správě farností Doksany, Bohušovice a Dolánky nahradil premonstráta **Jindřicha Zdik** **Miroslava Jordánka** jeho řádový spolubratr **Quirin Ján Barník**.

A rovněž od počátku července byl farním vikářem ústeckého arciděkanství jmenován **David Mikluš**.

S účinností od 1. srpna byli dosavadní administrátoři děkanství v Jablonci nad Nisou a Sobotce, **Štěpán Smolen** a **Václav Novák**, ustanoveni děkany.

K 1. září byl farním vikářem mělnického probošství ustanoven saletin **Pawel Marius Obrzut**.

Ke stejnému datu byl z funkce farního vikáře farnosti Liberec-Ruprechtice (a z naší diecéze vůbec) uvolněn františkán **Bernard Ondřej Mléčka**, jehož jako výpomocný duchovní nahradil řádový spolubratr **Jan Nepomuk Svoboda**.

K 1. říjnu došlo k výměně duchovních správců farních obvodů Libochovice a Louny, kdy si své posty vzájemně vyměnili **Lukáš Hrabánek**, nyní děkan v Libochovicích, a **Wojciech Szostek**, nyní děkan v Lounech, jemuž však bez ohledu na tento přesun zůstala ve správě farnost Libčeves.

Zprávy z diecéze

Biskup Zielonogórsko-gorzowské diecéze navštívil litoměřické biskupství

Foto: Dominik Faustus

Ve čtvrtek 14. července 2023 navštívil polský biskup Mons. Tadeusz Lityński z Diecéze zielonogórsko-gorzowské litoměřické biskupství. Doprovázeli jej R.D. Jacek Piotr Woźny z farnosti St. Stanislaus Kostka Church v Staten Island v New Yorku a R.D. Jiří Veith, farář z Bakova nad Jizerou. Na litoměřickém biskupství si hosté prohlédli biskupskou rezidenci a navštívili katedrálu sv. Štěpána. Dále poobědvali spolu s generálním vikářem Mons. Martinem Davidkem v Biskupském pivovaru. Svou návštěvu v Litoměřicích biskup Lityński zakončil návštěvou na diecézní kurií posezením při kávě. Diecéze zielonogórsko-gorzowska leží při německo-polské hranici a sousedí s lehnickou diecézí, která pak sousedí s litoměřickou diecézí.

Šerpa Kapliře ze Sulevic je zpět v Litoměřicích

V pondělí 14. srpna 2023 v biskupské rezidenci předala diecéznímu biskupovi Mons. Janu Baxantovi restaurátorka Vendulka Otavská zrestaurovanou šerpu Zdeňka Kašpara Kapliře ze Sulevic, obránce Vídně před Osmany z roku 1683.

Foto: Dominik Faustus

Na restaurování šerpy přispěli kromě Římskokatolické farnosti Milešov JUDr. V. Elleder, R.D. J. Stříž, Nadační fond Kalich, Mgr. L. Chlupáč a Biskupství litoměřické.

Koncert v kostele Povýšení sv. Kříže v Levíně

V sobotu 26. srpna 2023 od 16 hodin vystoupil v kostele Povýšení sv. Kříže v Levíně dětský sbor Rolnička Praha, který pod vedením sbormistra Karla Virglera zazpíval duchovní a klasické skladby.

Jedná se o každoroční koncert, který se na Levíně koná na konci prázdnin. Dětský sbor Rolnička Praha působí již 45 let a lze jen popřát mladým zpěvákům a jejich vedení mnoho požehnání do další činnosti.

Foto: Ivana Krejčová

Litoměřické svátky hudby 2023

V pátek 25. srpna a v sobotu 26. srpna 2023 se konal hudební festival Litoměřické svátky hudby. První koncert pod názvem Argentinský večer proběhl na gotickém Hradě Litoměřice od 19 hodin. Učinkovali zde Václav Hudeček na housle a soubor Bona Fide Tango. Součástí programu bylo i argentinské tango v podání argentinských tanečníků Patricie a Javiera Antar. Koncertu se zúčastnil také argentinský velvyslanec.

Foto: Martin Daviděk

Druhý koncert se uskutečnil v sobotu v kostele Všech svatých v Litoměřicích. Zde vystoupila Jihočeská filharmonie pod vedením šéfdirigenta pražských symfoniků Tomáše Baunera. Učinkoval Václav Hudeček na housle a zpěvačky - sopránistka Adéla Rehořová a altistka Bella Adamova. Na koncertě byl přítomen, kromě mnoha vzácných hostů, také chilský velvyslanec. Tento 11. ročník Litoměřických svátků hudby pořádalo Městské kulturní zařízení Litoměřice, jehož ředitelka Michaela Mokrá poděkovala přítomným manželům Kuldovým, kteří pořádali předchozích deset ročníků a nyní předali pomyslnou štafetu.

Letní škola církevních dějin v Litoměřicích zahájila III. ročník

Foto: Martin Daviděk

Ve dnech 4. až 8. září 2023 se v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích konala Letní škola církevních dějin. Jednalo se již o 3. ročník. Na tuto letní školu se sjíždí odborná veřejnost, mezi kterou patří vyučující teologických a pedagogických fakult a také řada institucí. Za litoměřickou diecézi přišel na zahájení školy generální vikář Mons. Martin Daviděk.

Litoměřický biskup se setkal se zástupci Schönstattskeho hnutí

Foto: Martin Daviděk

V úterý 5. září 2023 od 10 hodin navštívili litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta zástupci Schönstattskeho hnutí z Německa i z Čech. Před tímto setkáním pan biskup přijal litoměřické bohoslovce bratry Šimona Sterzika a Josefa Sterzika. Při setkání generální rektor schönstattskeho hnutí seznámil litoměřického biskupa se současným děním v hnutí a také s novými perspektivami.

Vikariátní konference litoměřického a ústeckého vikariátu v Bohušovicích nad Ohří

Ve středu 6. září 2023 se od 10 hodin konala v Bohušovicích nad Ohří vikariátní konference litoměřického a ústeckého vikariátu. Konference začala mší svatou v bohušovickém kostele sv. Prokopa a Mikuláše, a poté se kněží přemístili na faru.

Foto: Dominik Faustus

Zde pronesl P. Jindřich Zdik Miroslav Jordánek, O.Praem., který do začátku letošních prázdnin působil v Bohušovicích jako duchovní správce, přednášku o opravě bohušovické fary a také o svých zkušenostech s prací nemocničního kaplana, které nabyl během svého pobytu ve Spojených státech. Kněží se představil také nový duchovní správce bohušovické farnosti P. Quirín Ján Barník O.Praem.

Charitativní koncert pro hospic v kostele ve Velkých Žernosekách

Foto: Martin Daviděk

V pátek 8. září 2023 se od 18 hodin konal v kostele sv. Mikuláše ve Velkých Žernosekách Varhanní charitativní koncert pro litoměřický hospic sv. Štěpána. Na varhany zahrál Michal Novenko, zpívala Vendula Sládečková. Charitativní sbírka, kterou přebrala z rukou starostky obce Jaroslavy Růfusové ředitelka hospice Monika Marková, vynesla 6320 Kč. Hospic všem dárcům děkuje.

Setkání starostů s litoměřickým biskupem

Foto: Karel Pech

V úterý 12. září 2023 se od 10 hodin setkal litoměřický biskup Mons. Jan Baxant se starosty měst a obcí, které navštívil v posledních letech.

Zemřel františkán bratr Felix Slouka

V úterý 12. září 2023, den po svých 75. narozeninách, zemřel v Liberci - Ruprechticích bratr Felix Stanislav Slouka OFM.

Za jeho život bylo poděkováno při zádušní mši svaté v kostele sv. Antonína Paduánského v Liberci - Ruprechticích v pátek 15. září 2023. Poté byl uložen do hrobu bratří na hřbitově v Liberci - Ruprechticích. R.I.P.

Kongres Renovabis v Mnichově

Ve dnech 12.-14. září 2023 se v bavorském Mnichově konal kongres Renovabis. Tato organizace podporující církve ve střední a východní Evropě oslavuje letos třicáté výročí. Také z litoměřické diecéze na kongres přicestovalo několik zástupců. Na kongresu byl prostor k vzájemnému poznávání se s německými sousedy, stejně jako k diskusi nad společnými projekty.

Potomek polního podmaršálka Radicatiho navštívil Litoměřice a Lovosice

Ve čtvrtek 14. září 2023 zavítal do naší diecéze Filippo Radicati di Brozolo, vzdálený potomek Julia Caesara Radicatiho, rakouského polního podmaršálka, který byl činný v době vlády Karla VI. a jeho dcery Marie Terezie, a který padl v bitvě u Lovosic 1. října 1756. Jeho tělo odtud bylo nejprve přeneseno do litoměřického děkanského kostela Všech svatých, kde bylo téhož dne pohřbeno. Ovšem na příkaz císařovny Marie Terezie byly Radicatiho ostatky 22. března 1757 přeneseny do litoměřické katedrály a pohřbeny v kryptě u bočního oltáře sv. Petra a Pavla, přičemž císařovna nechala na blízkém pilíři osadit mramorový památník připomínající tohoto rakouského generála.

Foto: Antonín Pěgyveres

Filippo Radicati di Brozolo, potomek generála staršího bratra, s chotí navštívil místo posledního odpočinku svého vzdáleného příbuzného, vzdal mu čest a společně s litoměřickým kapitulním proboštem Jiřím Hladíkem se pomodlil. Poté se za doprovodu archiváře litoměřického biskupství Martina Baruse přesunul do Lovosic, kde byl přivítán zástupci města i farnosti a navštívil kapli Panny Marie Einsiedelské, kterou měla nechat na místě generála skonu postavit jeho vdova, a také farní kostel sv. Václava, v němž se nachází část původního originálního vybavení této kaple.

Vikariátní konference v Kadani

Ve čtvrtek 14. září 2023, v den Povýšení sv. Kříže, kdy kostel slaví svůj svátek, se v Kadani konala vikariátní konference Podkrušnohorského vikariátu. Ta započala slavením liturgie, již celebuloval J.M. can. Mgr. Grzegorz Czerny. Po mši svaté následovala vikariátní schůze.

Foto: Pavel Hnízdil

Příprava otevření Živého domu v Teplicích-Trnovanech spěje do finále

V úterý 19. září 2023 navštívil generální vikář Mons. Martin Daviděk Živý dům v Teplicích-Trnovanech, který salesiáni rekonstruují, aby mohl sloužit svému účelu, totiž jako komunitní centrum se zázemím pro děti, mládež, rodiny, kroužky, doučování i sociální pomoc. Generálního vikáře domem provedl koordinátor projektu Robert Kotyšan v doprovodu ředitele

salesiánské komunity P. Petra Kalase, SDB a ředitelky salesiánského střediska Vendulky Drobné, Dis.

Foto: Dominik Faustus

Dlouholetá děčinská varhanice oslavila životní jubileum

V úterý 19. září 2023 oslavila své životní jubileum 80 let paní Marie Jirásková, varhanice při kostele sv. Františka v Děčíně-Podmoklech. Po děkovné mši sv. se gratulanti sešli na faře, aby paní Maruše pogratulovali. Patřil k nim i Děčinský sbor, který oslavenkyni zazpíval pro radost.

Foto: arcibiskup farnosti

Ke gratulantům se také připojujeme s přáním zdraví a hojnosti Božího požehnání.

Požehnání vína ve Velkých Žernosekách

V sobotu 23. září 2023 požehnal v kostele sv. Mikuláše ve Velkých Žernosekách letošní úrodu vína generální vikář Mons. Martin Daviděk. Před požehnáním úrody přivítala vinaře a všechny hosty žernoseckého vinobraní starostka obce Jaroslava Rufusová a zazpíval mužský vokální sbor.

Foto: Renata Labajová

Vinaři každoročně přicházejí s poděkováním za úrodu a s prosbou o požehnání.

Benefiční Koncert Sborů v Zahořanech

V sobotu 23. září 2023 se v kostele Nejsvětější Trojice v Zahořanech v Litoměřicích konal od 17 hodin benefiční Koncert Sborů. Vystoupil zahořanský sbor Violy, litoměřický ženský sbor Cantica Bohemica a gospelový sbor On The Board.

Foto: Karolína Štěbrá

Výtěžek benefice bude věnován na další opravy kostela. Koncert pořádal Spolek Pro Zahořany s podporou obce Křešice.

Poděkování za podporu charitního díla

Na neděli 24. září 2023 vyhlásilo Biskupství litoměřické sbírku, která byla předurčena pro Diecézní charitu Litoměřice.

Ředitelka Diecézní charity Litoměřice Mgr. Karolína Wankovská, DiS. děkuje zapojeným duchovním správcům a farníkům za pomoc a sounáležitost.

Finanční prostředky bezpochyby pomohou ke kvalitnímu a profesionálnímu rozvoji charitního díla Diecézní charity Litoměřice, stejně tak budou pomáhat ve všech poskytovaných sociálních a zdravotních službách.

Peněžní dary nám ulehčují pomáhat potřebným.

Charita Litoměřice koupila nový objekt

Pečovatelská služba Charity Litoměřice, která doposud sídlila v prostorách domova s pečovatelskou službou ve Švermově ulici, se nyní přesune do „vlastního“ v ulici Mrázova. Objekt, který se stane zázemím pro terénní pečovatelskou službu ponese název „Centrum péče u sv. Anežky“.

Pečovatelská služba v uplynulých měsících zaznamenala masivní rozvoj a s ním došlo i k nárůstu personálu, proto bylo zapotřebí nového prostoru, který by vyhovoval jak po funkční, tak i prostorové stránce a odpovídal by rostoucím nárokům pečovatelské služby.

Pečovatelky a sociální pracovníce v Centru u sv. Anežky naleznou nové, moderní zázemí.

Nákup nových prostor pečovatelské služby byl realizován za podpory Evropské unie v rámci Integrovaného regionálního operačního programu.

Přejeme všem pečovatelkám a sociálním pracovnícům, které poskytují služby na nejvyšší úrovni, aby se jim v Centru péče sv. Anežky dařilo a nadále vykonávaly svou práci s láskou a radostí.

Zdroj: Mgr. Denisa Svobodová, foto: archiv Charity

Tříkrálová sbírka pomáhá

Dne 5. září slavíme každoročně Mezinárodní den charity. Charita Teplice v součinnosti s 1. náměstkem primátora města Teplice a senátorem Hynkem Hanzou předala mamince nemocného Jáchyma šek ve výši 28.000 Kč. Na Stínadlech se konal charitativní běh pro Jáchyma, který uspořádal FK Teplice. Zúčastnilo se ho více než 1500 běžců. Charitativního běhu se účastnila taktéž Jáchymova maminka, která uběhla neuvěřitelných 42,195 km. V rámci tohoto dne byly vydraženy dresy fotbalistů FK Teplice, HC Vervy Litvínov, BK Armex Děčín a DHK Baník Most.

Jáchymek bojuje s dětskou mozkovou obrnou, částečným ochrnutím třech končetin a potýká se také s epilepsií, poruchou sluchu, vývojovým opožděním a středně těžkým mentálním deficitem.

Ačkoliv se může zdát, že výčet těchto dysfunkcí je děsivý, Jáchymek je šťastný a snaživý chlapeček a to přede-

devším díky své milující mamince, která ho zaplavuje láskou a věnuje mu potřebný čas pro veškeré rehabilitační úkony.

Výtěžek Tříkrálové sbírky Jáchymkovi a jeho rodině pomůže uhradit speciální ortézy s 3D technologií na inovativním principu, které vyrábí firma Pohlig ve Vídni. Dále pomůže uhradit hipoterapii, ergoterapii, fyzioterapii, logopedii a další doplňkové terapie.

V tento bohubilý den se spojili dobří lidé s dobrým srdcem pro dobrou věc.

Děkujeme

Ocenění Cena Charity získala Dagmar Lendelová, DiS.

V pátek 20. října 2023 proběhl v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě ceremoniál předávání Cen Charity. Cenou Charity je každoročně oceňováno 10 laureátů. Toto ocenění je vyjádřením uznání, vděčnosti a zároveň poděkováním za obětavou, často velmi nelehkou, práci. Za litoměřickou diecézi ocenění získala Dagmar Lendelová, DiS. V lovosické Charitě působí od roku 2006. Pracuje jako terénní sociální pracovníce a sama přiznává, že přes náročnost jejího povolání, jí těší především to, že se setkává s lidmi, kteří jí nelžou.

Foto: A. Maclová

V Chomutově vznikne Centrum péče U sv. Antonína

Dnes se odehrál historický okamžik pro služby Diecézní charity Litoměřice na Chomutovsku. Vedoucí Charitní pečovatelské služby v Chomutově Bc. Pavla Smilov, DiS. převzala klíče z rukou původního majitele budovy, která ještě nedávno poskytovala ubytování ukrajinským uprchlíkům, nyní bude sloužit jako zázemí Charitní pečovatelské služby na Chomutovsku pod názvem Centrum péče U sv. Antonína.

Dne 21. 6. 2023 ředitelka litoměřických Charit Mgr. Karolína Wankovská, DiS. podepsala kupní smlouvu na zmíněnou nemovitost a dnes, v symbolickém datu i čase, tzn. 8. 8. v 8.08 došlo k předání klíčů. „Jsme velice šťastní. Těšíme se na vše nové, co nás čeká. Nejprve je nutné provést menší rekonstrukci, poté dojde k vybavení objektu nábytkem a výpočetní technikou. Následně se budeme moci přestěhovat a přivítat první návštěvníky,“ říká vedoucí Smilov.

„Pevně věřím, že dnešní datum se vryje do historie Diecézní charity Litoměřice. Jedná se o velkou investici. Čeká nás ještě hodně práce, ale vím, že to zvládneme. Nový objekt bude po funkční stránce splňovat rostoucí nároky po kvalitních pečo-

vatelských službách,“ přibližuje ředitelka Diecézní charity Litoměřice Karolína Wankovská.

„O pečovatelskou službu na Chomutovsku je velký zájem. Někdy poptávka převyšuje naše možnosti, proto je na čase naši službu rozvíjet nejen materiálně, ale i personálně. Od Nového roku se nám podařilo rozšířit kapacitu na osm pečovatelek, ze současných pěti. Tímto krokem, který považujeme za velký úspěch, docílíme toho, že v jeden okamžik budeme moci být až u šesti klientů. Nyní máme okamžitou kapacitu čtyři klienty,“ dodává Smilov.

Centrum péče U sv. Antonína bude nejen sídlem a zázemím Charitní pečovatelské služby v Chomutově, ale nabídne i půjčovnu kompenzačních

a rehabilitačních pomůcek, LivingLab (živé testovací centrum pro asistivní technologie a eHealth technologie) a rovněž i Integrované výcvikové centrum pro neformální pečující. Tento projekt je zaměřen na osoby, které se starají o svého blízkého a nemají s péčí o druhou osobu žádné zkušenosti. Profesionální pečovatelské mohou v rámci výcviku předat velmi mnoho praktických rad a zkušeností. V minulosti byla výcviková centra vybudována v Litoměřicích, Mnichově Hradišti a Liberci.

Koupě prostorného domu v Chomutově, jeho vybavení a další vícenáklady jsou hrazeny z Integrovaného regionálního operačního programu.

Zdroj: dchlthm.cz

Nových pět plug-in hybridních automobilů pro Charitu Litoměřice

V pátek 14. července 2023 od 13 hodin proběhlo v přístavišti u Lodního náměstí v Litoměřicích žehnání a slavnostní uvedení do provozu nových plug-in hybridních automobilů pro Terénní pečovatelskou službu Charity Litoměřice. Na začátku žehnání promluvila k přítomným pracovníkům Charity a hostům ředitelka Diecézní charity Litoměřice Mgr. Karolína Wankovská, která poděkovala všem, kteří se o nové vozy zasloužili. Dále vystoupil europoslanec Mgr. Tomáš Zdechovský a po něm generální vikář Mons. Martin Davídek. Prezident Diecézní charity P. Leo Gallas, O.Cr. pak požehnal nové vozy, které byly pořízeny za podpory Ministerstva pro místní rozvoj ČR a spolufinancovány Evropskou unií. Po požeh-

nání vozů předala ředitelka Diecézní charity Litoměřice spolu s europoslanec šek na zdravotní pomůcky rodině malého Filípka, který trpí nemocí dolních končetin. Peníze pro tento účel pocházejí z Tříkrálové sbírky, která tak viditelně slouží potřebným dětem.

Ať charitní pracovníce, které budou nové vozy využívat na cestách ke starším a nemohoucím lidem, s nimi jezdí bezpečně a dostanou se včas ke všem, kteří jejich milosrdnou pomoc potřebují.

Zdroj: redakce, foto: Dominik Faustus

Karmelitánské nakladatelství • Mírové nám. 15, Litoměřice
www.kna.cz • e-shop: www.ikarmel.cz

Bláznec je před branou

Renomovaný psychiatr, pedagog, katolický kněz a esperantista se v rozhovoru s Janem Paulasem ohlíží za svou padesátiletou psychiatrickou praxí. Vzpomíná na dobu studií i začátky své profesní dráhy v dobách ateistického marasmu. Mluví o své konverzi, sleduje proměny naší společnosti po pádu komunismu a nabízí svůj neotřelý pohled i na věci budoucí. Kniha je protkána humornými i méně veselými příběhy z autorova života. Dvojí role psychiatra a duchovního zprostředkovává čtenářům jedinečný pohled na svět zdravých i nemocných, kněží i laiků, zpovědníků a psychoanalytů, církve i společnosti.

vázaná, 224 stran, 349 Kč

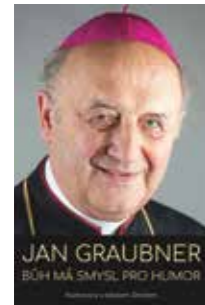
Stará Boleslav

Málokteré místo v Čechách ukrývá tolik dramatických příběhů, legend a historií plnou zvratů i záračných okamžiků jako Stará Boleslav. Kniha Petra Kukala je nejen přehledným průvodcem po zdejších svatých místech, po staroboleslavských duchovních i uměleckých pokladech, ale i patřičně vášnivou poctou všem, kdo se o místo spojené se svatováclavskou a mariánskou úctou starali a nenechali ho upadnout v zapomnění.

brožovaná, 128 stran, 299 Kč

Bůh má smysl pro humor

Knižní rozhovor s pražským arcibiskupem a českým primasem vznikl na jaře a v létě roku 2023 v Arcibiskupském paláci na Hradčanech. V rezidenci pražských arcibiskupů rozmlouval historik Marek Šmíd s Janem Graubnerem o jeho dětství, mládí a dospívání, o kněžské formaci, pastoračním působení za normalizace i aktivitách v čele olomoucké a pražské arcidiecéze. Významný prostor je věnován osobním otázkám, zaměřeným mj. na jeho rodinu, přátele, postoje, hodnoty či osobnosti, kterých si váží, záliby...

vázaná, 184 stran, 314 Kč

Přátelství a reforma

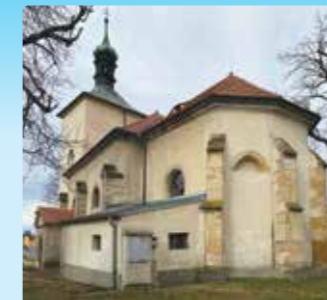
Kniha sleduje přátelství Terezie od Ježíše (1515–1582) s Jeronýmem od Matky Boží Graciánem (1545–1614) na pozadí reformy karmelitánského řádu. Nejprve stručně nastiňuje různé náhledy na význam přátelství a mezilidských vztahů v duchovní tradici. Následně představuje Tereziiny nejvýznamnější přátelské vztahy a ukazuje, jakým vnitřním vývojem v této oblasti života procházela. Poté se zaměřuje na nehlubší vztah, který Terezie prožila: na přátelství s Jeronýmem Graciánem, prvním provinciálem bosých karmelitánů. Toto přátelství trvalo posledních osm let jejího života.

brožovaná, 240 stran, 270 Kč

- Koncert, Liberec, 17. listopadu 2023**
Kostel sv. Antonína Velikého, 19.00 hodin. Účinkují Kateřina Málková - varhany, Josef Kovačič - zpěv.
- Nešpory v katedrále, Litoměřice, každou neděli od 17.00 hodin, 19. listopadu 2023**
Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.
- Koncert, Krásná Lípa, 25. listopadu 2023**
Kostel sv. Máří Magdaleny, 15.00 hodin. Účinkuje sbor Polyhymnia.
- Nešpory v katedrále, Litoměřice, každou neděli od 17.00 hodin, 26. listopadu 2023**
Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.
- Eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání, Doksany, 1. prosince 2023**
Klášterní kostel Narození Panny Marie, 17.30 hodin. Každý první pátek v měsíci se v klášterním kostele v Doksanech koná eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání. Od 17.30 hodin modlitba růžence, v 18.00 hodin mše svatá, poté adorace, eucharistický průvod a svátostné požehnání.
- Nikodémova noc, Raspenava, 1. prosince 2023**
Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 18.00 hodin. Každý první pátek v měsíci. Litanie, čtení z Písma sv., tichá adorace, možnost přistoupit ke svátosti smíření, společná modlitba růžence a na závěr svátostné požehnání. www.nikodemovanoc.cz, www.farnost-hejnice-raspenava.netstranky.cz
- Koncert, Droužkovice, 2. prosince 2023**
Kostel sv. Mikuláše, 14.00 hodin. Předvánoční koncert, účinkuje Ženský komorní sbor Jirkov.
- Koncert, Opočno, 2. prosince 2023**
Kostel Nejsvětější Trojice, 16.00 hodin. Adventní koncert sopranistky Pavlínky Senic a sboru Harmonie, Karel Vencour - trubka, Slavek Grokhovskij - klavír.
- Adventní koncert, Hradiště v Čechách, 3. prosince 2023**
Kostel sv. Vavřince, 15.00 hodin. Účinkují žáci konzervatoře v Teplících.
- Koncert, Březno u Chomutova, 3. prosince 2023**
Kostel sv. Petra a Pavla, 16.00 hodin. Adventní koncert pěveckého sboru Riccio Quartetto.
- Koncert, Liberec, 3. prosince 2023**
Kostel sv. Antonína Velikého, 16.00 hodin. Účinkují Luděk Vele - zpěv, Bohuslav Ledl - varhany.
- Nešpory v katedrále, Litoměřice, 3. prosince 2023**
Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.
- Koncert, Krásná Lípa, 3. prosince 2023**
Kostel sv. Máří Magdaleny, 17.30 hodin. Adventní koncert, účinkuje Iveta Hejduková - zpěv, Anežka Tomešová - klavír.
- Koncert, Bohosudov, 7. prosince 2023**
Bazilika Panny Marie Sedmibolestné, 18.00 hodin. Účinkují Richard Pachman, Dita Hořínková.
- Koncert, Hradiště v Čechách, 10. prosince 2023**
Kostel sv. Vavřince, 14.00 hodin. Adventní koncert dětských sborů MŠ Bžany a ZŠ Žalany.
- Koncert, Turnov, 10. prosince 2023**
Kostel sv. Františka z Assisi, 15.00 hodin. Účinkuje Radka Rubešová - zpěv, Michal Svoboda - kytara.
- Koncert, Březno u Chomutova, 10. prosince 2023**
Kostel sv. Petra a Pavla, 16.00 hodin. Adventní koncert sboru Ventilky.
- Koncert, Svádov, 10. prosince 2023**
Kostel sv. Jakuba Většího, 16.00 hodin. Účinkují Amazonka trio, Lipo Děčín.
- Nešpory v katedrále, Litoměřice, 10. prosince 2023**
Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.
- Koncert, Liberec, 12. prosince 2023**
Kostel sv. Antonína Velikého, 19.00 hodin. Účinkuje pěvecký sbor Českolipský Evergreen z.s.
- Poutní mše sv. ke cti Panny Marie, Mariánské Radčice, 13. prosince 2023**
Poutní kostel Panny Marie Bolestné, 16.00 hodin. Vždy 13. dne v měsíci. Pokud vychází 13. na neděli, koná se tato bohoslužba v sobotu 12. Více o poutním místě na www.maria-ratschitz.de
- Adventní koncert, Liberec, 15. prosince 2023**
Kostel Nalezení sv. Kříže, 18.00 hodin. Účinkuje dětský pěvecký sbor Severáček.
- Koncert při svíčkách, Šemánovice, 16. prosince 2023**
Kostel sv. Jana Nepomuckého, 17.00 hodin. Účinkují sbory AsiHlasy a TakyHlasy.
- Koncert, Hradiště v Čechách, 17. prosince 2023**
Kostel sv. Vavřince, 15.00 hodin. Adventní koncert, účinkují žáci ZUŠ Teplice.
- Koncert, Bělá pod Bezdězem, 17. prosince 2023**
Kostel Povýšení sv. Kříže, 15.00 hodin. Účinkuje smyčcové duo Yellow.

(Změna programu vyhrazena)

Společenství z Křešic u Litoměřic

spolu s místním duchovním správcem **P. Jaroslavem Střížem** zve všechny, kdo chtějí adorovat a prožívat mariánsky laděný modlitební program, na **pravidelné sobotní celonoční adorace**, které se konají každou sobotu od 19.30 hod. do ranních hodin v křešickém kostele sv. Matouše.

Do Křešic existuje, kromě příjezdu po silnici, také dobré vlakové spojení.

Pravidelné sobotní celonoční adorace

TÝDEN MODLITEB ZA MLÁDEŽ

19.–25. 11. 2023

RADUJTE SE V NADĚJI!

🔍 Týden modliteb za mládež je pozvánkou, abychom se jako jedno společenství církve Boží spojili v modlitbě za mladé lidi.

👐 Modlete se za mladé lidi ve vaší farnosti a za místa, kde se scházejí ke svým aktivitám.

📺 V modlitbě se můžeme také spojit prostřednictvím živého vysílání TV NOE. Každá modlitba z upřímného srdce je vzácná.

DALŠÍ INFORMACE

církev.cz
Srdce pro mládež

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
Objednávky: objednavky@paulinky.cz
Jungmannovo náměstí 18
110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

První živý betlém

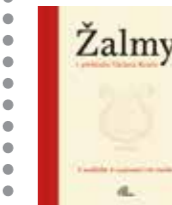
Fulvia Degl'Innocenti – Manuela Leporesi

Ilustrovaná publikace pro děti od 5 let vypráví příběh o tom, jak sv. František z Assisi postavil přesně před 800 lety (1223) úplně první betlém na světě a jak se tato událost stala součástí oslav vánočních svátků.

vázaná, 24 stran, 279 Kč

Žalmy v překladu Václava Renče: k modlitbě, k rozjímání i ke studiu

Dárková publikace Žalmů v překladu Václava Renče vychází u příležitosti 30. výročí působení Dcer sv. Pavla v České republice. Po odborném úvodu následuje všech 150 žalmů, opatřených krátkým úvodem a závěrečnou modlitbou.

vázaná, 440 stran, 399 Kč

Neboj se... to se snadno řekne!

Hallie Lord

Vtipné, ale i hluboké svědectví autorky o tom, jak se učila zápat s vlastním strachem a nedůvěrou, že se Pán doopravdy stará. Její příběhy a zkušenosti z každodenního života oslovují především ženy žijící v rodinách, ačkoli poselství, které z nich čerpá, má univerzální platnost.

brožovaná, 192 stran, 269 Kč

9 dní za „nové víno“ v manželství

Augustin a Viola Svobodovi

Nověna vychází z textu manželského slibu, ale i z bohatých životní zkušeností manželů, významných českých lékařů a členů Komunity Emmanuel, kteří žijí v manželství již 59 let.

brožovaná, 72 stran, 99 Kč

Misál pro děti

Sophie de Mullenheim

Tuto knihu ocení hlavně zvědaví školáci, kteří už umí číst a dávno vyrostli z obrázkových misálků. Mnohdy se totiž při mši hrozně nudí, protože moc nechápou, co se při ní děje a proč. Misál nabízí celý průběh mše svaté, co říká kněz i co odpovídají věřící, a k tomu ještě stručně vysvětlení gest, symbolů a záhadných slov, s nimiž se při mši můžeme setkat. Bludištěm všech těch záhad nás provádějí komiksově postavičky Tomáš a Sofie: vysvětlí dětem i takové věci, které nevědí ani jejich rodiče! Autorka Sophie de Mullenheim je známá svými romány pro dospívající a mladé čtenáře. Její misál je skvělou pomůckou pro větší děti, kterou sama v dětství postrádala.

brožovaná, 64 stran, 169 Kč

58. DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

24.-26.11. Litoměřice

Program setkání bude místy náročnější a pochopitelný spíše pro starší, ale přijet může každý, je to perfektní příležitost pro poznání živého diecézního společenství. Hlavním tématem letošního DSM budou sociální sítě, se kterými se setkáváme na denní bázi a nejsou tak pro nás ničím neznámým. Co od nich ale vlastně můžeme čekat, na co na nich narazíme a jak se na nich pohybovat? I to se účastníci letošního setkání dozvědí...

Bližší informace a přihlašování na stránce DCM Litoměřice: krizovatka-prichovice.cz/2023/10/11/58-diecezni-setkani-mladeze

VIR
pro svobodné muže,
kteří rozlišují
své povolání (17-35 let)

obnovu vede
P. ROMAN VLK
1.-3. prosince 2023

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA
v Arcibiskupském kněžském semináři v Olomouci

Srdečně zvou bohoslovci

www.knezskyseminar.cz/nase-akce/vir-via/

PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA

missio.cz

- DÁRCOVSTVÍ
- MISIJNÍ RŮŽE
- MISIJNÍ KLUBKO
- MISIJNÍ KLUB
- ADORACE PRO MISIE
- MISIJNÍ UNIE

SV. ZDISLAVA Z LEMBERKA

PŘEDPLATNÉ

Diecézní časopis Zdislava

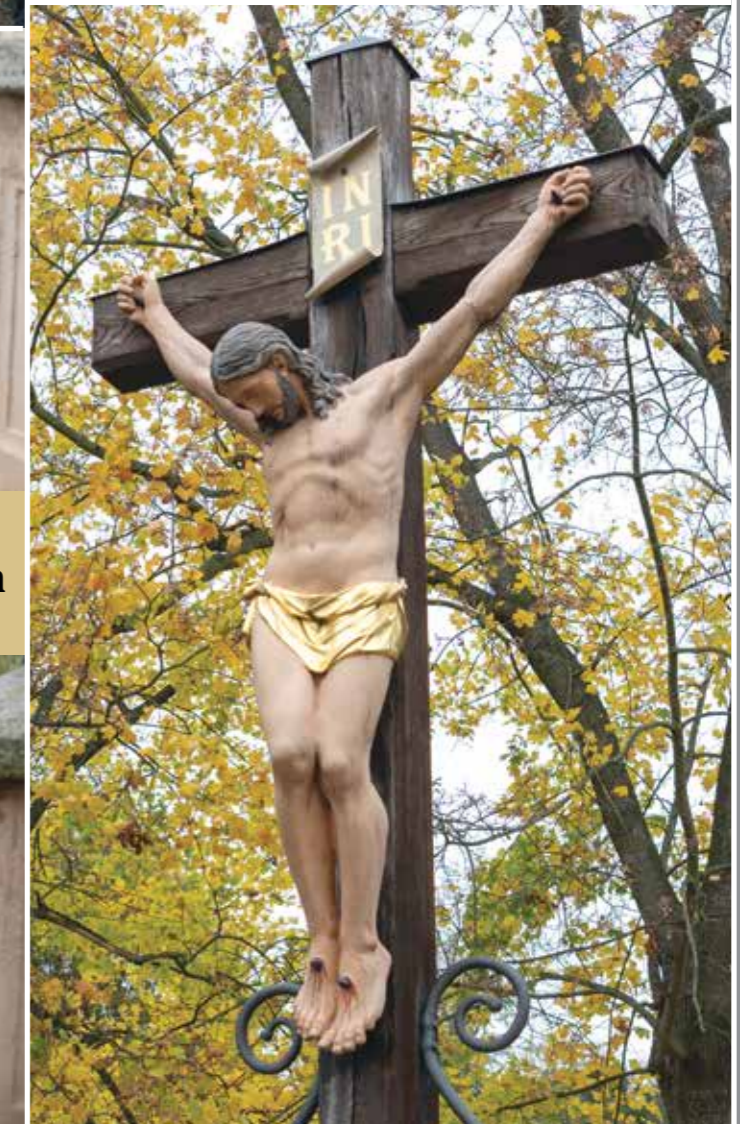
- v roce 2023 vyjdou čtyři čísla
- cena 1 ks je 50 Kč

Časopis si můžete buď předplatit, nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti. Pokud nás kontaktujete, zašleme vám požadované číslo poštou.

Objednávky:

- písemně na adrese: Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dltm.cz
- telefonicky na +420 734 871 023

PŘEDPLATNÉ

Dušičková bohoslužba na Městském hřbitově v Litoměřicích 2. listopadu 2023

Foto: Dominik Faustus

Zdislava – časopis litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. **Adresa redakce:** Biskupství litoměřické – diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice (zdislava@dltm.cz).

Za obsah časopisu odpovídá Mons. Martin Davídek (davidek@dltm.cz). **Obdobná spolupráce:** PhDr. Ondřej Bastl. **Redakce:** Milena Davidková a Dominik Faustus (faustus@dltm.cz).

Grafická úprava: M. Davidková. **Tisk:** Tiskárna v Ráji s.r.o., Pardubice. **Objednávky a distribuci** zajišťuje Biskupství litoměřické (zdislava@dltm.cz), tel. +420 734 871 023.

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na neuveřejnění nebo zkrácení příspěvků. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042 © Biskupství litoměřické

Práno
nebeská
oroduj
za nás